

15 - Haziran - Çarşamba - 1949

KAPILI YALNIZ BITİŞİK EVDE OTURAN KÜÇÜK İR-
LÂNDALİ BETİ AÇTIRIR...

CESSUR OL HELEN,
UMİDİNİ KESME!
AŞKINA GÜVENE-
BİLİRSİN...

HEYHAT, BUNA GÜVENE
MİYECEĞİM.. EVET BENİM
Kİ ÇOK KUVVETLİ.
FAKAT KORKUYORUMKİ...

HELEN HER ŞEYİ
ÖĞRENDİM. İZDİ-
RABİNİ ANLIYORUM!

TEŞEKKÜR EDERİM
BETİ. NE YAPACAĞIMI
BİLMİYORUM ÖLSEM
DAHA İYİ...

4
8

SABAH GÜNEŞİ
POL SULLIVANI
ÇAY TARLALARI
ARASINDA BU-
LUR...

YÜZBAŞIM
ATEŞ ETME!
BEN EMİR
ERİN NAIK..

SEN MİSİN NAIK
SENİ BANA ALLAH
GÖNDERDİ...

BÜTÜN GECE SENİ ARA-
DIM YÜZ BASIM...
BENDE SENİNLE
AVRUPAYA GELECEĞİM..

BENİM BAŞKA BİR FIKRİM VARDI NAIK.
BEN ASİ İNDİRİ FAKİRLERİNE İLTİ-
HAK EDECEĞİM.. SEN ONLARIN
YERİNİ BİLİYORMUSUN?

KINDİR O P.

BEN NAIK..
TANIMADIN MI?
BRAHMA YA-
KINDİR...

EVET YÜZBA-
ŞIM. BU DAG-
DAKİ NUD
MAGARALARIN-
DADIRLAR...

ALÂ BENİM ON-
LARIN REİSİ İLE
GÖRÜŞMEM
LAZIM. HAYDİ
ORAYA GİDELİM..

ARKASI VAR

Azrailin istemediği adam

Nakleden: Mustafa RONA

Gazete muhabirlerinin tüyleri diken diken olmuştı. Bunun sebebi, yalnız sabah havasının adamakıllı soğuk oluşu değil, duymakta oldukları dehşetin büyüklüğü idi. Renkleri uçmuş, mümkün meretebe sakın görünmeğe ve sinirlerine hâkim olmaya çalışarak çıplak duvarlı odanın içinde üç aşağı, beş yukarı gezinmekteydiler. Birden odanın kapısı açıldı. Polis müdürü içeri girdi ve elindeki listeye bakarak, matbuat mümessillerinin adlarını teker teker okuduktan sonra, dünyayı umursamaz bir tavırla:

— Go on!

Diyerek kafilenin önüne geçip odadan çıktı.

Uzun koridorların sonu genişliyor, bir yarım daire kılığını alıyordu. Burada dört polis memuru nöbetliydi. Gazeteciler, gayet yakına geldikten sonra müthiş sandalyeyi gördüler. Sandalye, sedir gibi bir yüksekliğin üstünde duruyor ve kalın teller ve kablolar, sandalyenin ardındaki duvara giriyorlardı. Şimdiye kadar bu sandalyeye canlı oturanlardan kimse, buradan sağ kalmış değildi.

Duvarın dibindeki sıralarda adliye mümessilleri, haylidir yer almışlardı. Matbuat mensupları da heyecandan gerilen yüzleriyle sıralara kadar ilerleyip yerleştiler. Böylece, hep birlikte katil Will Hay'i beklemeye koyuldular.

Birden, elektrikli sandalyeye oturacak adam, giriverdi. Gardiyanlar kendisini sessizce oraya sokmuşlardı. Will Hay, iki haftadır idam mahkûmlarına mahsus hücrede ölüm gününü beklediği halde şayanı hayret derecede sakın görünüyordu. Kendisini sandalyeye oturtup kayışlarla bağladıkları sırada, mahkûm bir şeyler söyledi. Lâkin sözlerini yalnız gardiyanlar duyabildi. Zaten söylediği şeyleri gazeteciler duymuş olaydı, not edemezlerdi. Çünkü Will Hay, duvarların diplerindeki sıralarda oturanlara bakmış, bakmış, sonra:

— Öleceği anda, karşısında bir sürü hımbıldan gayri hiçbir şey görmekten daha kötü ceza olmaz... demmişti.

Polis müdürü, bu esnada elini bir düğmeye basmıştı. Bu, elektrik santralına: «Her şey hazır!» işaretini veren düğmeydi. Netekim, aynı lâhzada Will Hay'in vücudu, sandalyenin üstünde birdenbire kabarıp dikilmişti. Duvardaki voltmetrenin ibresi gittikçe daha büyük rakamlara doğru yükseliyordu. Fakat mahkûmun iniltilerine, birdenbire polis müdürünün bağırışları karıştı. Müdür, dehşet içinde, duvardaki aletlere bakakalmıştı. Voltmetrenin ibresi, bir iki saniye içinde, birdenbire

sıfıra düşüvermişti. Santraldan: «Kontak!» haberi geldi. Will Hay'i öldürecek kadar büyük bir cereyan gelemenden elektrik tertibatı bozulmuştu. Katili hemen sandalyeden kaldırmak için kayışlarını çözdüler. Revire taşındılar.

Ve idam, tehir edildi.

Gazeteciler, kafeslerinin kapısı açılmış kuşlar gibi dışarı fırladı.

İki saat sonra, öğle gazeteleri, herkesi hayrette bırakan şu haberi veriyorlardı:

Elektrikli Sandalye Mahkûmu Öldürmedi!

Açıkgöz bir yazı işleri müdürü, idamın tehir edildiği haberine, mahkûmun hayat hikâyesini eklemişti.

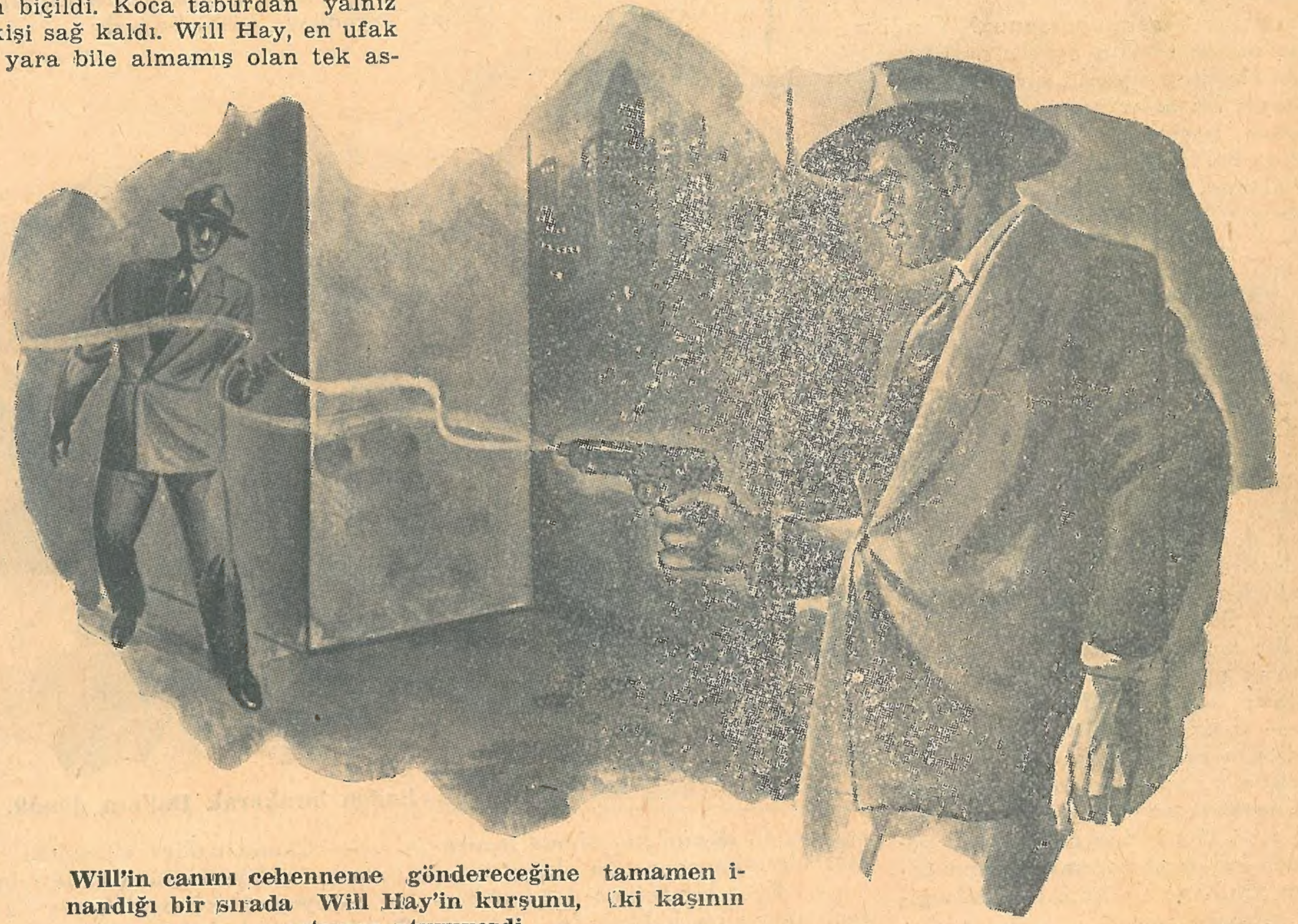
Bu hikâye, heyecandan insanın nefesini kesecek bir roman gibiydi.

Will Hay, Birinci Dünya Harbine kadar Oklahoma'da kovboydu. Sonra, harp çıkınca, orduya gönüllü yazılmıştı. Kendisini, bir deniz devine bindirip Fransaya yollamışlardı. Fakat gemi Manş kanalına girince Almanlar tarafından torpillenmişti. Askerlerden pek azı kurtarılabildi. Bunlar arasında Will Hay da vardı. Arras cephesinde, taburu tamamen biçildi. Koca taburdan yalnız 12 kişi sağ kaldı. Will Hay, en ufak bir yara bile almamış olan tek as-

gibi görünmedi değil. Saatte yüz seksen kilometre hızla sürdüğü otomobil, keskin bir virajla devriliş bir kaç defa tepetaklak attı.

Artık bu kazada öldüğü muhakkak sayılıyordu. Sıhhiyeciler, yarışçının ezilmiş gibi görünen vücudunu darmadağın otomobilin altından zorla çekip bir sedyeye koydular. Hastahaneye götürürlerken yolda, öldü sandıkları adam birdenbire onlara seslenince ödleri patladı. Will Hay, bir sigara istiyordu... Kendisini muayene eden doktor, hiçbir yerinde bir şey olmadığını söyledi.

Bundan sonra Will Hay'in tekrar kaçakçılığa başladığı görüldü. Güm-rükçüler ve rakip getelerle yaptığı her savaştan, en ufak bir sıyrık bile almadan çıkıyordu. Ama nihayet çete reislerinden biri olan Roberto ile çatıştılar. İkisnin arasının açılmasına bir kadın sebep olmuştu. Roberto ödlele bir herifti. Maiyetindeki gözü kanlı kaatillerden John Moore'u, Will'in hesabını görmeğe yolladı. Moore, Will'e çatarak kavga çıkardı ve nihayet tabancasını çekip Will'in canını cehenneme... göndereceğine tamamen inandığı bir

Will'in canını cehenneme göndereceğine tamamen inandığı bir sırada Will Hay'in kurşunu, iki kaşının ortasına oturuverdi.

kerdi.

Harpten sonra sabık kovboy ve asker, dünyanın en büyük kaçakçılarından ve sahtekârlarından biri oldu. Kaçırmadığı şey yoktu. Rakiplerini mahvediyor, mütemadiyen insan cesetleri üzerinde yükseliyordu. Teşkilâtının merkezi olarak Parisi seçti. Oradan hareket ederek bütün Avrupayı soyup soğana çeviriyordu. Ekseriya tayyare ile seyahat ederdi. Bir defasında bindiği tayyare düştü ve yandı. Will Hay, azıcık bir yanıkla aletin enkazı arasından çıktı.

Nihayet kendini işten çekti. Artık adamakıllı para kazanmıştı. Kendini sadece eğlenceye verdi ve meşhur bir sporcu oldu.

Otomobil yarışlarında bir sürü rekor kırdı. Fakat bir seferinde bu tehlikeli iş, onun canına malolacak

sırada Will Hay'in kurşunu, herifin iki kaşının arasına oturuverdi

Bu döğüş ve neticesi, Will Hay'i nihayet elektrikli sandalyeye kadar getirmişti. Getirmişti ama, işte bu sefer elektrikli sandalye de Will Hay'in canını almak istememişti.

New York, bu müthiş hikâyeyi gazetelerde yutarcasına okuduğu sırada Will Hay, polis hastahanesinin bir yatağında baygın bir halde yatıyordu. Başhekim, yatağının başucundaydı ve asistana şöyle diyordu:

— Bu kontak bir kere olur! Her zaman olmaz! Gelecek sefere Will Hay, iki bin voltluk cereyanın altından kalkamayacaktır.

Fakat o esnada Will Hay, yataкта dikilmiş, iki elinde iki asit şişesi tutarak doktorlara şu emri vermişti:

— Çabuk soyunun!
Başhekimle asistanı, haydudun elindeki asit şişelerinin yüzlerine boşaltılması halinde ne feci duruma düşeceklerini bilmiyor değillerdi. Will Hay'le şaka edilmeyeceği de malûmdur. İtaat etmekten gayri çare göremediler. Haydut, asistana:

— Sen yüzünü duvara dön! Kılmıdanmadan dur!

Dedikten sonra başhekime:

— Durma! dedi. Çabuk soyun!

Will Hay, başhekimin, kendi bo-yunda olduğunu çabuk farketmişti.

Biraz sonra temiz giyimli bir centilmen, hastahane kapısından çıkıyordu. Fakat bu centilmen, hastahanedan çıkmadan önce bütün telefon tellerini kesmeği de ihmal etmemişti.

Yarım saat sonra Bob Beverly, patronunu karşısında gördüğü vakit hayretinden az kalsın küçük dilini yutacaktı. Hemen Will Hay'e istediği viskiyi getirdi. Ondan sonraki isteklerini de şayanı hayret bir sür'atle yerine getirmeye koştu. O evden çıkarken Will Hay de hazır valizlerini alıp yola koyulmadan önce bir banyo yapmak için, banyo dairesindeki batyeye yerleşti.

Will Hay, memnundu. Banyodaki ılık suda bütün vücudu gevşerken, bir yandan da viski şişesinden yudum yudum içiyordu. Yakayı iyi kurtarmıştı. Elektrikli sandalyadan da kurtulduktan sonra artık bir daha kendisini yakalamalarına imkân yoktu.

Gayriihtiyarî gülümseyerek, gevşiyen vücudunu sulara daha iyi bıraktı ve viski şişesinden birkaç yudum daha çekti.

Beverly, patronunun bütün işlerini sür'atle görmüş ve ancak bir saatte bitirebilmişti. Hay'in iki bankaya yatırılmış bulunan bütün paralarını kaldırıp getirmişti. Fakat Beverly geldiği vakit artık patronunun beş paraya ihtiyacı kalmamıştı. Zira Will Hay, viskidan okadar fazla içmişti, ki uyuyakalmış, vücudu kayarak batyadaki suya iyice gömülmüş ve nihayet boğulmuştu.

İşte, Azrailin bir türlü canını almak istemediği meşhur Will Hay, böyle, hiç de kahramanlara yakışmayacak kötü, âdi ve adeta gülünç denecek bir şekilde öldü.

BİN BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar
hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ,
Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira
6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ veya işlerini fiilen idare
eden: TAHSİN DEMİRAY
Basıldığı yer: TÜRKİYE BASİMEVİ

— Yalan söylüyor Her Doktor. Asıl parolayı ben de bilmiyorum ama, "Valhalla"nın hakikî parola olmadığını biliyorum. Demince kardeşimle konuşurlarken duydum. İkisi de vakit kazanmak için sizinle alay etmekten çekinmiyorlar. Ahizeyi eline almış olan aksak bacaklı adam, bu sözleri duyunca fena halde hayal sukutuna uğradı.

— Kardeşi mi? dedi. Kardeşi sapığın biri.. Bugün öğle üstü konuşayım dedim, baktım ki adını bile hatırlamıyor...

Dallas cevap verdi:

— Korkutmuş olacaksınız kendisini.. Çünkü demince kız kardeşimle pekâlâ konuşuyorlardı. Hattâ bu dalavereyi uyduran da o. Kız kardeşi kendisine, size hangi kelimeyi parola yerine söylemenin doğru olacağını sordu, o da "Valhalla" dedi. Kulaklarımla duydum. Kız da "Pekâlâ öyle söylerim!" dedi.

Grund, masaya müthiş bir yumruk atarak Dallas'ın birbiri arkasına gramofon gibi anlattığı hikâyeyi kesmişti.

— Sen sus ol! diye haykırdı.

Sonra öne doğru eğildi.

— Hayır, dedi. Kız bana yalan söylemedi. Biliyorum; adamakıllı korkmuştu çünkü. Ben bir adamın ne vakit yalan, ne vakit doğru söylediğini anlarım.

Ve Patrisyaya dönerek sordu:

— Yalan mı söylediniz, doğru mu?

Dallas kahkahalarla gülüyordu.

— Artık bu kızdaki lâf alamazsınız Her doktor. Neden doğrudan doğruya New York'a telefon edip Hastings'e sormuyorsunuz? Gerçi Amerikaya telefon açmak pahalıdır ama Hastings'e yanlış bir parola verirseniz bu sefer para da büsbütün elinize geçmeyecek. Aksi halde de benim haklı olduğumu göreceksiniz.

Grund, artık öylesine sabırsızlanmış görünüyordu ki Dallas:

— Eğer bir kelime daha söylersen, ağzından çıkan lâfları tıkarım senin! dedi.

Lâkin Dallas bu tehdide aldırmadı ve adetâ kendisine inanılmıyışına kızmış gibi:

— Vallahi yalan söylemiyorum! dedi. Sizi aldatmak istemem ben Her doktor... Artık beni bu tuzağa düşürmüş olan Mis Feynle hiç bir ilişim yok benim. Kardeşi parolanın doğrusunu biliyor. Neye onu da buraya getirtmiyorsunuz? Mademki kız konuşmuyor, kardeşi konuşur.. Bak görürsünüz.

Bir an kütüphanede derin bir sessizlik oldu. Nihayet aksak bacak telefonu iterek döndü ve emretti:

— Getir şu delikanlıyı bana!

Sonra odada Dallas mı, yoksa Patrisya mı varmış; doktor Keller emrine itaat mi etmiş, yoksa etmemiş mi.. Hiç birine aldırmadan yerinden kalktı bastonuna dayana dayana yazıhane ile kapı arasında gidip gelmeğe başladı.

Genç kız bu fırsattan istifade ederek Dallas'a baktı. Gözleri karışılınca İngilizin güldüğünü ve göz kırptığını farketti.

Son Koz

Dallas'ın kendisine yaptığı işareti, genç kızın içinde yeniden bir ümit alevlendirmişti. Grund'a parolanın doğrusunu söylemişti. Fakat Dallas da bunu anlamış ve genç kızın korkudan yaptığı bu hatayı tamir etmek için mükemmel bir yalan atmıştı. Ne cesur adamdı şu Dallas! Kafası her saniye işliyor ve mağlûbiyet nedir, bir türlü tanıyamamıyordu. Vakit kazanmak istediği belliydi. Belliydi ama bu ümitsiz durumda hâlâ ne umuyordu? Keller odadan çıktığı vakit genç kız, imdadın dışarıda bulunduğunu belirtecek ufacak bir gürül-

Yazan Valentin Williams

Türkçesi: C. Cahit Cem

Büyük ve Heyecanlı Casus Romanı: 39

tü bekledi, fakat çıt bile duymadı.

Keller geri dönmeden önce bir, sonra iki dakika geçti. Dışarda güneş henüz henüz batıyor, lâkin kütüphane tam bir karanlığa gömülmüş bulunuyordu. Fray Şrat, ortadaki avizenin lâmbasını yaktıktan sonra perdeleri indirdi. bu sırada Grund, düşüncelerinden sıyrılmış, cadı kadının önünde durmuş, homurdanıyordu:

— Nerede kaldı bu Keller? Git şunu bak Anna. Eğer delikanlı giyinik değilse zararı yok. Öyle olduğu gibi gelsin buraya.

Tam bu esnada kapı yavaşça açılmıştı.

Cimmi, sırtında gri jile ve başında yün beresi, yapıyınız içeriye girmişti. Kapıyı kapattıktan sonra yazıhaneye yürüyeceği sırada birdenbire iskemleye bağlı olan Dallası görerek durdu. Dallas:

— Merhaba Cimmi! dedi.

Fakat Grund siddetle Dallas-

ırken dalgınlasmıştı:

— Hastings mi?

— Evet kız kardeşinizin vasisi..

Kardeşiniz ona zaman zaman telgraf çekip para istiyordu değil mi?

Grund, konuşurken mümkün mertebe sakin olmaya gayret ediyordu.

— Bu telgraflar hep, aralarında belli bir parola ile başlıyordu. Parolanın ne olduğunu hatırlıyorsunuz siz?

— Parola mı?

— Evet parola.. Canım siz de biliyorsunuz bunları ya..

Delikanlı hiç renk vermeden:

— Helbette! dedi.

Grund, hafiflemiş gibi bir nefes aldı:

— Söylesenize şu parolayı bana!

— Durun hatırlıyayım.. Ama başım fena halde dönüyor..

Delikanlı birdenbire kızmış göründü ve adetâ bağırdı:

Nihayet Aksak Bacak, telefonu elinden bırakarak Dallas'a döndü.

tan tarafa dönmüştü, elinde birdenbire bir tabanca peyda olmuştu:

— Eğer bir kelime daha söylersen, namusum hakkı için gebertirim sen! dedi.

Sonra etrafına bakınarak seslendi:

— Keller! Nerede doktor Keller?

Ceymis Feyn'e döndü:

— Ben onu, sizi getirmeğe yollamıştım.. Nerede kaldı?

Delikanlı cevap vermedi. Parmagiyle Dallas'ı göstererek sordu:

— Neden kolları bağlanmış onun? Ne yapıyor öyle o?

Aksak bacaklı adam hiddetle homurdandı. Sonra yine Cimmi'ye:

— Buraya geliniz! dedi.

Genç adam itaat etti ve yazıhanenin önünde durdu.

İri yarı casus, zoraki bir nezaketle devam etti:

— Size bir sualim var oğlum. Siz şu New York'taki Mister Hastings'i tanıyorsunuz değil mi?

Cimmi'nin bakışları, cevap ve-

birinde Grund'un gözü, kendisiyle tabancası arasındaki mesafeyi ölçer göründü. Lâkin Cimmi ısırtı etti:

— Heyyl! Duymadınız mı? Eller yukarı diyorum.

Almanın iri kolları havaya kalkınca Cimmi, kız kardeşine seslendi:

— Patrisya, al şunun tabancasını.

Ve genç kız, yazıhaneye atılırken delikanlı devam etti:

— Yazı masasının üstünde makas var. Dallas'ı çöz!

Arkalarından sakin bir ses yükselmiş:

— Bravo Cimmi! diyordu.

Genç kız, Dallas'ın iplerini yarı yarıya kesmişti. Köseleden kemerin çözülmesi daha zor oldu ama Nihayet o iş de halledilince Dallas serbest kaldı. Sakin sesiyle ve gülümsüyerek; genç kıza:

— Tam zamanıydı! dedi.

Sonra da delikanlıya dönüp sordu:

— Keller ne oldu?

Amerikalı genç gülmeğe başlamıştı.

— Ne mi oldu? Mevlâsını buldu. Daha doğrusu pek bulmadı. Kafasına bir iskemle ekince kendinden geçti. Ağzını da bir peçete ile tıkladım, yatak odasındaki dolaba tıktım. Cadı karı da tam o sırada geldi. Zaten kapının arkasına sinmiş, onu bekliyordum. Hemen üstüne atıldım. Yaban kedisi gibi debelendi ama onu da bağladım ve Keller'in yanına kattım.

Sonra Grund'a bakarak söyledi:

— Arayın şu mel'unu.. Vesikaları istiyorum.

Aksak bacak heykel gibi duruyordu ve yüzü gayet ciddiydi. Dallas ona doğru ilerlerken yalnız herifin gözlerinde imalı bir ışıltı belirdi. Ceplerindeki eşyanın masanın üstüne yayılmasını, gözlerini bile kırpmadan seyretti. Bu ceplerde neler yoktu ki? Anahtarlar, bir cüzdan ve Dallasın hemen yakaladığı ikinci bir tabanca, biraz bozukluk para, sonra da yeğinin iç cebinde bezden yapılmış ve balmumu mühürleri çözülmüş büyük bir zarf..

Dallas, zarfı delikanlıya uzatırken sordu:

— Aradığınız bu galiba!..

Ve Grund'an aldığı tabancayı kaldırıp casusa tutarak:

— Siz önce şu zarfa bakın bakalım hepsi tamam mı? dedi. Ben o sırada Her doktoru kollarım.

Cimmi zarfı yakaladı. Açtı. İçinden mühürleri koparılmış ikinci bir zarf çıktı. Delikanlı bu zarftan şeffaf kâğıt üzerine mavi çizgilerle çizilmiş plânlar çıkardı, açtı, baktı.

— Tamam! dedi.

Sonra kâğıtları tekrar zarflarına yerleştirerek cebine yerleştirdi ve:

— Artık gidelim!

Derken birdenbire durdu:

— Peki ama bu herifi ne yapacağız?

Dallas, gözlerini Grund'dan ayırmıyordu. Şöyle, omuzlarının üstünden Cimmiye seslendi:

— Siz kız kardeşinizi biraz dırıya götürür müsünüz?

Patrisya, ileriye bir adım attı:

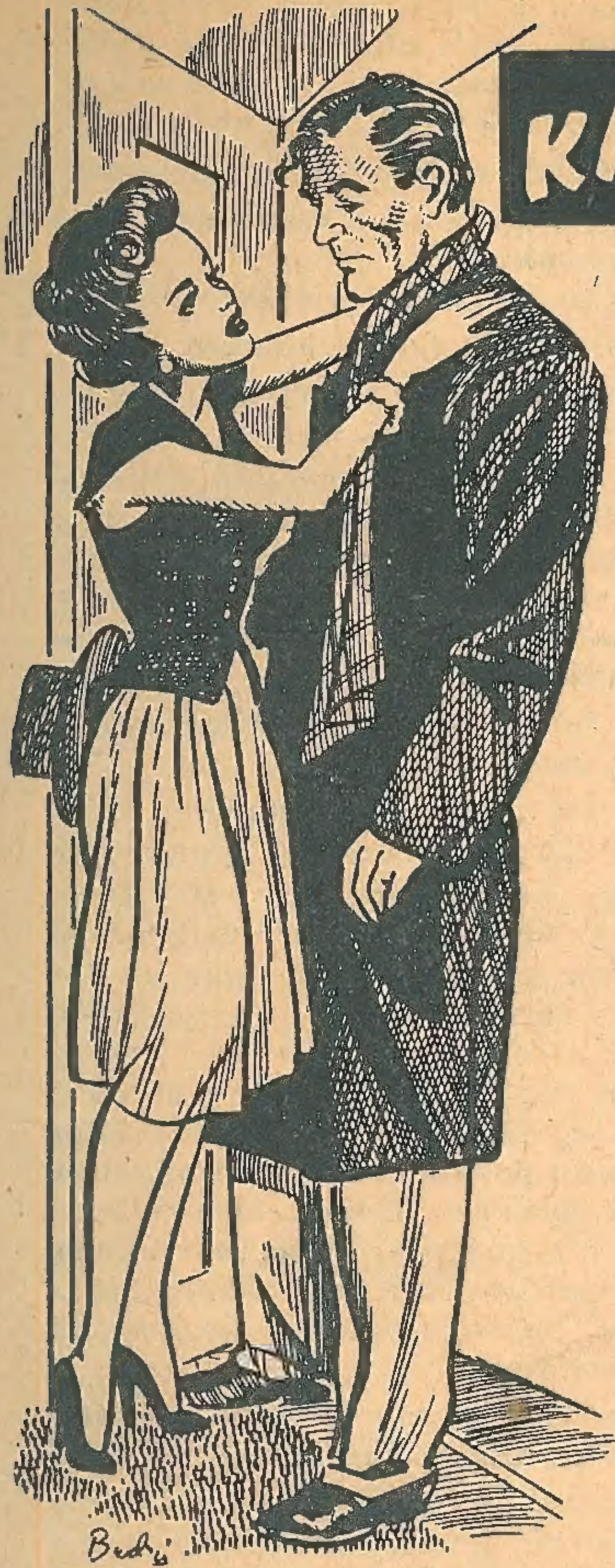
— Ne yapacaksınız Dallas? diye sordu. Silâhsız bir adamı öldürmezsiniz umarım.

Ellerini boyuna havada tutan Grund soğuk bir tavırla olanları süzüyor ve sesini çıkarmıyordu. Yalnız arada bir, diliyle dudaklarını ısılatıyordu. Dallas gözlerini ondan ayırmadan söylendi:

— Seninle hesap göreceğim dört kişiydik Grund! dedi. Ne çare ki arkadaşlarım namına konuşmak, galiba yalnız bana müyessermiş!

Bir an durdu. Sonra sordu:

(Devamı 14 üncü sayfada)

KARANLIK KORKUSU

Nakleden:
Serap DERMAN

lu John'a kendilerini yalnız bırakmalarını söyledikten sonra karısına döndü. Sakin bir hali vardı.

« Kör olacağım! » dedi.

Martha'nın gözlerinden yaşlar boşanıverdi. Jak karısının omuzlarını okşadı: « İşimi bırakıp istirahat etmek için buradan uzaklaşmalıyım. Billings, böyle yaptığım takdirde iyileşebileceğimi söylüyor. »

Jay, sabahın ikisine kadar yatağa girmedi ve elleriyle gözlerini kapayarak salondaki koltukta oturdu. Nihayet yatak odasına geçip lâmbayı açık bırakarak yattı.

Saat dörtte Martha uyanıp kocasının hafif ve muntazam nefeslerine kulak verdikten sonra kalkarak elektrik düğmesini çevirdi. Aydınlıkta uyuyamıyordu çünkü.

Birdenbire Jay'ın yerinden fırladığını duydu.

Kocası:

« Martha! diye haykırıyordu. Martha!. Göremiyorum... »

Martha çabucak elektriği yaktı. Yatakta oturan Jay'ın alnı ter içindeydi. Işığa hemen alışamayan gözlerini kırptırarak kollarını Martha'nın boynuna doladı ve başını onun göğsüne dayayarak: « Ne olursun, Martha, diye yalvardı. Işığı söndürme... »

***

Dağ başındaki küçük bir kulübede tam altı aydır yalnız başına yaşıyordu. Martha da onunla beraber gelmek istemiş, fakat Jay onun şehirde kalıp oğluna bakması lâzım geldiğini söyleyerek kabul etmemişti.

Buranın havasını çok beğenmiş ve yarı karanlık dünyası ile, bu münzevi hayata çabucak intibak etmişti. Geldiğinden birkaç gün sonra bir zarfın üzerine kısa bir şey yazdı: « Öldüğüm Zaman Açılacaktır. »

Her sabah aşağıdaki köye inen dar ve çamurlu yol boyunca yürüyordu. Köyün berberiyle bir parti satranç oynadıktan sonra tekrar kulübesine dönerdi. Yegâne zevki de bundan ibaretti. Tepeye çıkınca durup derin nefesler alarak dinlenir ve o zaman gözlerinin önünde uçsan küçük yıldızlar görerek üzülürdü.

Bir gün Jay Jenkins tekrar korkmaya başladı. Ona her an gözlerinin önüne kocaman ve simsiyah bir perde iniverecekmis gibi geliyordu. Artık kulübesindeki ışığı söndürmeden yatmağa başladı. Arasira uyanıp et-

rafına bakıyor ve Allaha şükürler ederek gene dalıyordu.

Berber satranç takımını da yanına alarak bir gece Jay'ı ziyarete geldi.

Saat on ikiye kadar oynadılar. Jay yatağa girerken, berberi tam on defa yendiğini düşünerek seviniyordu. Halbuki rakibi, topu topu iki parti kazanabilmisti.

Sabahleyin saat onda alelacele köye inen postacı hemen hâkimin yanına koşup, Jay Jenkins'in ölmüş olduğunu haber verdi.

« Kendisini vurmuş! » dedi,

Ancak öğleye doğru gelebilen müddeiumumi Hodges, hâkimle beraber bir arabaya binip kulübeye çıktı ve orada epeyce kaldıktan sonra geri döndüler.

Hâkim, Jay Jenkins'in birkaç ay önce yazmış olduğu mektubu yüksek sesle okudu:

« Belki de bunu, aradan çok uzun bir zaman geçtikten sonra açacaksınız. Buna rağmen ben o önüne geçilmesi imkânsız hâdisenin her an vukubulabileceğini düşünerek bunla-

SİNEMA

Charles Laughton

Hayatı

Harikulâde karakter rolleriyle tanıdığımız Charles Laughton aslen İngiliz'dir. Annesiyle babası kendi halinde kimse-lerdi. Mütevazı bir hanları vardı ve onu işletip rahat, orta halli bir hayat sürüyorlardı. Küçük Charles Tiyatro Akademi'si'ne girerek herkesi hayrette bıraktı. Laughton'un büyük kabiliyeti sahnede kendini derhal belli etti ve şöhreti az zamanda Okyanus'u aşarak Amerika'ya erişti. Genç aktöre Hollywood'dan teklifler yağmağa başladı. Charles hepsini reddediyordu. En nihayet sadece altı film çevirmeğe razı olarak Hollywood'a gitti.

Filmleri

Hollywood'da altı film çevirdikten sonra tekrar Londra'ya dönen Charles, Sekizinci Henry filminde oynadı. Film piyasaya sürülür sürülmez büyük bir heyecan yarattı ve Charles Hollywood'un Akademi Mükâfatını kazandı. O zamandan beri daima seçme rollerde gördüğümüz Laughton'un Notrdam Kamburu'nu kim unutabilir. Son filmi Gregory Peck, Ann Todd, Louis Jourdan, Valli ile çevirdiği The Paradine Case - Paradin Cınayeti'dir. Bu filmde Charles sadist bir hâkim rolü yapmaktadır.

Hususiyetleri

Hususi hayatında kendi gibi büyük bir karakter artisti olan Elsa Lanchester'le evlidir. Son derece bilgili, okumuş bir adamdır.

« Kör olmaktan bütün mevcudiyetimle korkuyorum. Bu yüzden karanlıklara gömülür gömülmez hayatımı kendi ellerimle sona erdireceğim. Karıma kendisini beklediğimi söyleyin. Allah beni affetsin. »

Sonra Müddeiumumi ile tekrar arabaya atlayıp hareket ettiler. Yolda çok az konuştular. Yağmur yağıyor, dağda seyrek ve soluk renkli mavi ışıklar seçiliyordu.

Nihayet Hodges: « Yazık, dedi. Jenkins fena bir adam değildi. »

Hâkim: « Evet, âma olmaya dayanamamış! diye cevap verdi. «Maa-mafih, bir bakımdan da haksız değil... Körlük korkunç bir şey, Joe. Bilmiyorum ama, onun yerinde olsaydım herhalde ben de aynı şeyi yapardım. »

Hodges, sesini çıkarmadı. Hızlanan yağmuru seyrediyordu.

Hâkim devam etti: « Sakin ilerdeki dükkândan fenerime pil almayı bana unutturma. Çünkü dün geceki fırtına Jenkins'in kulübesine giden bütün elektrik tellerini koparmış. İşimizi göremeyiz sonra... »

BABA ÖĞÜTLERİ:

EY ÇALIŞKAN ÖĞRENCİ

Ey Çalışkan Öğrenci!.. İmtihan yaklaşacak, Fakat işte o zaman derdin baştan aşacak. Önem verilmektedir dil derslerine fazla. Dolgun not almalısın; sınıf geçilmez azla!..

Bunun için daimi bir öğretmen olmalı, İmtihan vermek için bir LINGUAFON almalı. Avrupada yayıldı bu usul kaç senedir. Çocuğum! Bu LINGUAFON biliyor musun nedir?

Plâklar koyacaksın evde gramofona, Sen kulak vereceksin var dikkatinle ona, O da, sana kolayca dersini anlatacak, Böylece geçeceksin bu yıl sınıfı ancak.

Benjamin Harford'un, mesleğe başlarken öğrendiği ilk cümle: « Şahsiyet. kuvvet demektir! » olmuştur. Üstün bir şahsiyet sahibi olduğuna inanan avukat, bu sözü kendisine düstur edindi.

Uzun boylu ve mütehakkim çehreli bir adamdı. Lord Byron gibi cakalı bir yürüyüşü vardı. Zira kazandığı muvaffakiyetler gururunu mütemadiyen arttırmaktaydı.

Mesela; bir polis memurunu öldürmek suçu ile tevkif edilen Şaşı Lewis'i müdafaa edişi görülecek şeydi doğrusu... Bütün deliller Lewis'in aleyhindeydi ve hâkim mahkûmiyet kararı vermek üzereydi. Jüri de onunla hemfikir idi.

Fakat, Şaşı'nın masum olduğunu iddia eden Mr. Harford, bu darağacı namzedini, hipnotize edici gözlerinin ve şahsiyetinin bütün kuvvetini kullanarak asılmaktan kurtarmıştı.

Mr. Harford'un yaptığı kuvvetli müdafaa, hâkimi tereddüde düşürdü. Hattâ Jüri heyeti bile onun tesiri altında kaldı ve neticede sadece onyedî dakika süren bir müzakereden sonra mevkufun tahliyesine karar verildi.

Mr. Harford, Şaşı Lewis'in serbest bırakılmasında, sözlerindeki belâğatten ziyade, oniki kişinin üzerine diktığı tesirli bakışlarının rol oynadığına kani idi.

Kulüpteki arkadaşlarına bu meseleden övünerek bahsettiği zaman hepsi ona güldüler. Nihayet bir gün, kulüp âzalarından birinin başından geçen müessif bir hâdise, o büyük fikrin doğmasına sebep oldu.

Birkaç gün evvel, akşam geç vakit evine gitmekte olan bu talihsiz adamın yolunu kesen hırsızlar, onu soyup soğana çevirmişlerdi. Vak'ayı bütün tafsilâtı ile dinliyen Mr. Harford bir kahkaha koyuverdi ve: « İyi ki benim karşıma böyle birisi çıkmıyor, dedi. Yoksa zavallıyı dünyaya geldiğine pişman ederdim. »

Felâketzede arkadaşı sordu: « Yok canım!. Ne yapardın? »

Benjamin bilgiç bir tavırla cevap verdi: « Âdi bir hırsız, daima korkaktır ve şahsiyet sahibi bir insanın onu bir bakışta pes ettirmesi işten bile değildir. »

Adam: « Bir gece senin de başına gelirse görürüz! » diyerek lâfı kısa kesti.

Ve şimdi artık Mr. Harford, o müstesna kuvvetini pısrık arkadaşlarına ispat edecek tesadüfün karşısına çıkmasını dört gözle bekliyor ve bütün gayretine rağmen bir türlü bu fırsatı ele geçiremiyordu. Geceleri ıssız ve karanlık sokaklarda yalnız başına gezdi. Gerçi arasıra kapı aralıklarına gizlenmiş bazı şüpheli kimselerle karşılaştı ama onlar da avukatı görünce uzaklaşıp gittiler.

Mr. Harford'un sabrı tükenmeğe başlamıştı. Saatinin göz kamaştırarak parlayan altın kordonunu ve küçük parmağında ışıldayan kıymetli pırlanta yüzüğü göstermek için günlerce paltosunun önünü açıp, eldivenlerini çıkararak sokak sokak dolaştı. Fakat emekleri hep boşuna gidiyordu.

Hele bu yüzden arkadaşlarının alaylarına maruz kalışı, Mr. Harford'u büsbütün çileden çıkarıyordu. En kanlı haydutların ve en azılı hırsızların yatağı olan bütün kenar mahalleleri, defalarca arşınladı. Nafile. Sanki bütün soyguncular ona dokunmamak için söz birliği etmişlerdi.

« Bekliyen derviş, muradına ermiş » derler. Ümidini tamamiyle kaybetmekte olan Mr. Harford da bir gece bunun doğruluğuna bir ke-re daha inandı. Tenha bir sokak boyunca evine doğru ilerlerken birdenbire karanlık bir köşeden fırlayarak önüne çıkan bir gölge yolunu kesti.

« Eller yukarı!.. »

Mr. Harford'un kalbi sevinçle çarpıtı. Böyle bir vaziyetle karşılaştığı zaman nasıl hareket edeceğini

Tesirli Gözler

Nakleden: Semih DEMİRCİ

evvelden tasarlamıştı zaten. Ellerini kaldırırken bir yandan da hırsızın maskeli yüzünü, öne iğik kaske-tini ve göğsüne doğru uzanan tabancasını ümit dolu gözlerle süzüyordu. İşte, nihayet herkesle şahsiyetinin kuvvetini ispat edebilecekti artık...

Lüzumundan fazla sakın bir sesle sordu: « Ne istiyorsun? »

Takındığı bu gayritabii tavır, adamı şaşırttı. Cevap veremedi.

Mr. Harford: « İstedğini söyle delikanlı, dedi. Bekliyorum! »

şekilde kazanılan servetten sana hayır mı gelir zannediyorsun? »

Adam avukatın yüzünü iyice görebilmek için biraz daha sokuldu ve birdenbire hayret dolu bir çığlık koparak geri çekildi. Bir şeyler söylemek istedi, sonra vazgeçti.

Benjamin aldırımıyarak devam etti: « Ben senin yerinde olsam, hemen silâhımı cebime koyar ve çekip giderim. »

Hırsız avını çevirmek için bu karanlık yeri seçtiğine pişman olurca-

Önüne çıkan gölge, yolunu kesti: « Eller yukarı! »

Haydudun kararsız bir hali vardı. Bir müddet daha sustuktan sonra konuştu:

« Paranı. Saatini ve... Üzerindeki bütün kıymetli şeyleri istiyorum. Haydi!. Çabuk ol.. »

Mr. Harford: « İyi ama, dedi. Bu

sına eğilerek bütün dikkatiyle Mr. Harford'a bakarken, öteki de nazif bakışlarının karanlık yüzünden tesirsiz kalacağını düşünerek üzülyordu. Maamafih haydudun mütereddit haline bakılırsa böyle bir ihtimal pek de varit değildi.

Pür hiddet, garajın anahtarını arıyordu. Örtüleri silkeledi, çekmeceleri altüst etti fakat nafile.. Tam karısına seslenecekti ki kapının zili çaldı.

— Affedersiniz! Mösyö Maurice ile görüşmek istiyorum, kendileri evde midirler?

— Benim! Ne istiyorsunuz? Hiddeti yatışmıştı. Sesinin tonundan anlaşılıyordu.

— Satılık bir motosikletiniz var mı? Görebilir miyim?

Maurice'nin yüzü birden aydınladı; gözleri parladı. Deminki hiddetinden eser kalmadı. Asabiyetinden oradan oraya koşmaya ve mütemadiyen konuşmaya başladı.

— Motosikletimi mi görmek istiyorsunuz? Enfes bir makine! Enfes bir motosiklet! Fakat bir dakika lütfen! Bir saniye! Garajın anahtarlarını getireyim.

Ve hızlı adımlarla kapıdan içeri girdi.

— Luice, Luice nerdesin? Çabuk çabuk garajın anahtarları.. Kadın fısıldadı:

— Nasıl bir adam?

— Çok sempatik, son derece sempatik bir adam.

Anahtarları karısının elinden kaptığı gibi nefes nefese müşterinin yanına döndü.

— Affedersiniz beklettim! Buyrun, garaja gidelim.

Motosikletin yanına geldikleri zaman bir kaç saniyelik bir sessizlik oldu. Maurice gözlerinden zafer parıltıları ile bir motosikletini, bir müşteriyi süzüyordu.

Müşteri nihayet:

Nakleden: Leylâ BEKEM

— Hakikaten güzel bir makine! diye tasdik etti.

— Söylemedim mi size? Enfes bir makinedir. En uzun turları bununla yaptım; Avrupanın dört bir tarafını dolaştım. Tam 1000 km.

Birdenbire sustu, ne söylediğinin farkına varmıştı. Hemen düzeltmeğe çalıştı.

— Yani, şey pek okadar çok kilometre katetmedim...

— Motoru?

— Birinci sınıf!

— Ya silindirleri?

— Enfes! Enfes!

— Yayıları?

— Yağ gibi.

— Eğer mümkünse motoru bir harekete getirin!

Maurice bir dua mırıldandı, motoru harekete getirdi. Motorun uğultusu ona Strauss'un en güzel valslerinden daha ahenkli geliyordu.

— Nasıl?

— İyi, çok iyi.

— Değil mi? Enfes! Hayatın tadını ancak böyle bir motosikletle çıkarabilirsiniz. Yazık ki fırsat olmadı da çok az kullanabildim.

Müşteri yere çömelmiş motosikleti dikkatle gözden geçiriyordu.

— Ya frenler?

— Mükemmel.

— Lâmbaları?

— Gündüz ışığı âdeta. Yaktığınız zaman yolunuzun üstünden geçen en ufak böceği, karıncayı, taa uzaktan

Mr. Harford kendisine sabit nazarlarla bakıldığı zaman, vahşi hayvanların kralı olan aslanın bile kuyruğunu bacaklarının arasına çekerek sakinleştiğini duymuştu. O böyle olduktan sonra, bu değersiz mahlûk kendisine itaat etmeyip te ne yapacaktı?

Bütün iradesini sesinde topladı ve keskin bakışlarını adamın gözle-rinden ayırmadan emretti! « Tabancanı indir ve defol!.. »

Hırsız elektrik fenerinin düğmesine dokunarak ışığı avukatın yüzüne çevirdi ve aynı zamanda irkilerek saygı dolu bir sesle kendi kendine, « Aman, Allahım... diye mırıldandı. Sahiden o! »

Ve hemen fenerini söndürüp çabucak uzaklaştı.

Yarım saat kadar sonra bacaklarını uzatarak ocağın yanındaki koltuğa gömülmüş olan Mr. Harford, kendini takdîrkâr bakışlarla dinleyen arkadaşlarına mağrur bir eda ile ve üçüncü defa olarak hikâyesini anlatıyordu.

Bir sigara yakarak devam etti: « Her şey tamamiyle tahmin ettiğim gibi oldu dostlarım ve iyice anladım ki, şahsiyet sahibi bir kimse en korkunç bir gangsteri bile, karşısında salta durdurabilir. Emin olun arkadaşlar, bu sadece bir irade kuvveti meselesidir. »

Bu esnada şehrin öteki ucunda, mütevazı döşeli bir odada da aynı hâdiseden bahsediliyordu. Keskin çehreli bir kadın karşısında duran kısa boylu adama kin dolu bir nazar atfederek: « Hay Allah belânı versin!. dedi. Sen de insanım diye yaşıyorsun, ha!. Ulan hiç insan ayağına gelen böyle bir fırsatı tepermi? Açlıktan nefesimiz kokuyor ve sen hâlâ o kopasıcı kafanın dikine gidip beni deli ediyorsun. »

Şaşı Lewis boynunu büktü: « Yapamazdım. Çünkü feneri yakar yakmaz tanıdım. Onun beni nasıl müdafaa edip asılmaktan kurtardığını ne çabuk unuttun? »

O da herkes gibi polisi benim öldürdüğümü bildiği halde saatlerce konuşup beni temize çıkarmıştı. Şimdi insaf et, Allah aşkına! Onu soymağa nasıl elim varırdı?.. »

seçebilirsiniz.

Müşteri birden dalgınlıkla kolunu direksiyona dayadı, korna acı acı öttü. Müşteri yerinden sıçradı, Maurice gülmüsedî.

— Sesi kuvvetli değil mi? Alârm düdüğü âdeta. 2 klimotereden duyulur.

— İyi, iyi ama siz de bilirsiniz ki böyle alım satımlarda bir mesele vardır! Müşteri aldanmadığını anlamak ister. Hakikaten herşeyi tamam mı?

— Yemin ederim hiçbir eksiği yok...

— Fiyatı?

— İkibin!.

Müşteri bir adım geriledi:

— İkibin mi? İyi ama bir kontrolden geçirilmesi lâzım, o da ayrı masraf...

— Kontrol ettirmenize lüzum yoktur. Daha üç gün evvel kontrol ettirdim:

Müşteri şaşırmıştı.

— Kontrol mu ettirdiniz?

— Evet. Hem de fabrikanın makinisti bizzat meşgul oldu. Çünkü böyle makineler herkesin eline verilmezmiş.

— Ve hakikaten herşeyi düzeltildi mi?

— Herşey, en ufak vidasına kadar. Müşteri memnundu.

— Öyle ise niçin boyuna bizim, affedersiniz isimim, Karl Wagner, Wagner motosikletleri ticarethanesinde mühendis...

Niçin motosikletinizi iyice kontrol etmediğimizi, frenlerin tutmadığını, yayların bozuk olduğunu, süratının sümküklü böceğinkinden farksız olduğunu iddia ediyor, paranızı geri istiyorsunuz? Sorarım size niçin?

NAT PINKERTON

EVLÂT PAR-
TİN ÇOK HOS
İNGİLTEREYE
DÖNDÜĞÜNE
İYİ ETTİN.

EKSİK OLMA DOSTUM.. BANA BAK
SU SAN'ATSEVER ZAT KİM?
KENDİSİNİ TANIMIYORUM.

51

KEPÇEKÜLAK MALDUN
DERLER.. KİTAP OKU-
MASINI VE PİLİĞ-
LERİ SEVER.

HEY
CEK
GEL BU-
RAYA..

SU BEBEK BİZİM
ŞERİ DEĞİLSE
HERHALDE KIZ
KARDEŞİDİR.

ŞERİ KİM SORA-
BİLİR MİYİM?

MORİSON İSTEDİĞİNE NAIL OLDU.

ŞERİ LARU!
MAVİ KEDİDE
DANSÖZDÜR. BU
RESİM ONUN DE-
ĞİLSE İKİZ KAR-
DEŞİNİNDİR.

KATİYEN DEĞİL!
GAZETELERİ GÖRME-
DİNİZ Mİ? BU GENÇ
HANIM ELİZABET BAN-
NİSTER'DİR. HANI TAY-
NİSTE CESEDİ BULU-
NAN AMERİKALI
MODEL..

SÖZÜ ELİZABETE GETİRDİ.

HA BİLDİM.
HANI BOĞU-
NEHİRE
ATMIŞ-
LAR.

BİR LORDU DELİĞE
TİKTİLER. VIN-
TERBRIK DİYE
BİRİNİ.

ONU BUNU BİLMEM.. HİK-
DEMİŞ ŞERİ LARUNUN
BURNUN
DAN DÜŞ-
MÜŞ.

MİS LARU ÇOK
CAZİP. MAVİ
KEDİYİ Zİ-
YARET
EDEVİM.

MERHABA MOR-
RISON.. PAR-
TİN NASIL-
DI?

UMDUĞUMDA
DAHA VERİM-
Lİ OLDU E-
FENDİM.

EĞLENDİĞİNE MEM-
NUN OLDUM. AMA
DINARLARIMI AÇIK
SAÇIK RESİMLERLE
DOLDUR-
MAN SART-
MIYDI?

BÜTÜN MESELE ORA-
DAYDI EFENDİM. OLUR
A... BİRİNDEN BİRİ BAN-
NİSTERİN RESMİNİ
TANIR DİYE DÜŞÜN-
MÜŞTÜM.

TANIYAN
OLDU
MU?

HAYIR EFENDİM.. AMA KEP-
ÇEKÜLAK MALDUN İSİMLİ
BİR ZAT BAŞKA BİRİNE BEN-
ZETTİ. MAVİ KEDİ BARININ
DANSÖZLERİNDEN MİŞ ŞE-
Rİ LARUNUN BURNUN
DAN DÜŞMÜŞ
EFENDİM.

MORRISON NETİCEYİ ANLATIYOR.

HENÜZ ERKEN. TA-
GECEYARISI.. YÜRÜ-
MAVİ KEDİ BARI-
NA..

EN ÖNDE BİR MA-
SA İSTİYDÜ-
RUZ.

BAŞUSTU.
NE EFEN-
DİM. TE-
ŞEKKÜR
EDERİM.

BENİM
PEK ÜNİ-
DİM YOK.
EFEN-
DİM..

BENİM DE ÖYLE MORRISON
MİS ŞERİ LARU SAHNEYE
ÇIKARSA MORSDAKİ KIZ DE-
ĞİL DEMEKTİR. O ZAMAN BET-
YA BANNİSTERİN İZİNDEN BÜS
BÜTÜN UZAKLAŞACA-
BİZ.

57

ŞERİ ARANIYOR.

AMA ARTIK
BURADA ÇALIŞMI-
YORSA.. ORTADAN
KAYBOLMUŞSA.. AH
İŞTE KIZLAR
GELİYOR.

ARKASI VA

BRİK BRADFORD

ESRARENGİZ KUKLA

PESİNDEN GİDİP ŞÜNE RİFİ YAKALI YACAĞIM.

DUR. ONUN ALNINDA NE YAZIYORSA O OLACAKTIR KADERİN ELİNDEN KURTULAMAM.

57

YANI NE OLACAK?

O ŞİMDİ ÖLÜM MERDİVENİNİ TIRMANAÇAK VE MAHVOLACAK.

NE ŞANS..ESKİ DEMİR BİR MERDİVEN..HEM DE OLDUKÇA SAĞ-LAMA BEN ZİYOR.

BU SIRADA..

ACAİP ŞEY.. MERDİVEN SARSILIR GİBİ OLDU.

GRİM YAVAŞ YAVAŞ MERDİVENİ TIRMA NIYOR.

ACABA BUKEN DİSİNİ KURTULUŞA MI YOK SA ÖLÜME Mİ GÖTÜRECEK?

MERDİVEN SALLANI YDR DÜŞÜYOR..

GRİM NEYE UĞRADIĞINI DAHA FARKETMEDEN MERDİVEN PANDÜL GİBİ SALLANMAYA BAŞLADI.

ADAMIN AĞIRLIĞI İLE MERDİVENİN TEPE SİNDEKİ ALETHAREKETE GEÇTİ DAHA SÜRAT İLE SALLANMAYA BAŞLADI.

AŞAĞI KAYIYOR İMDAT.

ONU KURTARMA LIYIZ..

ÇOK GEÇ KALDINI! ONUN ALIN YAZISI ARTIK DEĞİŞMEZ ÖLÜM.

GRİM GILGINCA BİR SÜRATLE AŞAĞI DÜŞÜYÖRÜ.

BU SIRADA MERDİVENİN ALTINDA BİR KAPAK AÇILDI.

MERDİVENLE BİRLİKTE EL MAS HIRSIZI DA UĞURUMA DOĞRU UÇTU.

NIHAYET SÜRATTEN DOĞAN KUVVETLE ELLERİ MERDİVENDEN KURTULDU.

VE BAŞAŞAĞI MAĞARADAKİ BİR YARIKTAN DIŞARI FIRLADI.

SANKİ BİR KATAPULT İLE FIRLATILMIŞ GİBİ BİR MUDETT DÜZ UÇAR SONRA VADİYE DOĞRU DÜŞMEĞE BAŞLAR.

VE NİHAYET AŞAĞIDAKİ NEHİR E DÜŞTÜ

SULAR ÜZERİNE KAPANDI VE NEHİR TEKRAR SAKIN AKIŞINA DEVAM ETTİ. GRİM İNSANLARIN GÖZÜNDEN KAYBOLDU.

PEKİ AMA.. GRİM NE OLDU? BİR DENBİRE MAĞARANIN DİNDARINA DOĞRU UÇARKEN KİM BOLDU?

KADER MERDİVENİ ONU EBEDİ OLARAK İNSANLARDAN UZAKLAŞTIRDI.

MERDİVEN BENİM DEDELERİMDEN BİRİ TARAFINDAN YAPILMIŞ BİR TUZAKTIR. MAĞARA DA MAHVUS KALAN BİRİSİ KAÇMAĞA YELTENİRSE ONLARI DURDURMAĞA YARAR.

SİZ BİLMEZSİNİZ.. GRİM GİBİ BAZI KİMLER MİLETTİMİN SERVETİNİ ŞALMAK İSTERLER.

BURADA BOŞUNA YAKIT KAYBEDİYORUZ. YUKARIDA DOSTLARIMIZ BİZİ BEKLİYOR.

AKIŞI VAR

YALNIZ RUHLAR

O SÜMÜRLÜ PİÇ VERASET İSİNDE BİZİM EN BÜYÜK DÜŞMANIMIZ OLACAK. BEN YOLUMDA TEHLİKELERLE KARŞILAŞMAK İSTEMEM--

PEKİ ONU NE YAPTI-
RACAKSIN?

21
41

HİÇ. O DAİMA ÖZENCİ AİLE İLE
KALACAK. ONLARIN DİLİNİ TUT-
TURMAK İÇİNDE BİRAZ DOL-
LAR VERMEK KAFİ GELİR.
HATTA MARK BİR TEŞA-
DÜF ESERİ OLARAK
GERİ BİLE GELSE O
DA ONU BULA-
MIYACAK
TIR--

BİR KAÇ GÜN SONRA

OLDU BAYAN MARK
İYİ. ŞİŞMANLIYOR.

TEŞEKKÜR
BAYAN!

BANA NASIL OLDUĞU LÂZİM DEĞİL.. İSTEDİĞİM
ONUN SİZİN YANINIZDA OLDUĞUNU KİM-
SENİN ÖĞRENMEMESİ... AL ŞU PARALA-
RI---

ENGELLERDEN BİRİNİ ORTADAN KALDIRDIK.
EĞER HALA HAYATTA İSE MARKOYU DÜŞÜN-
MEMİZ LÂZİM. ONDAN SONRA DA EN
AZ TEHLİKESİ OLAN ELSAYI BERTARAF
ETMEK KALIR---

BURASI O ADAMIN CENİYE BAH-
SETTİĞİ VAHSİ KÖYLERDEN BİRİ... ŞU AĞAÇ VE
YAPRAKLARIN ARASINA SORLANIP
İYİ BİR GÖZETLEME
YAPAYIM.

SESLER GELİYOR!

ALLAHIM... İSTE BEYAZ ESİRLER...
HEPSİDE AMERİKAN ASKERİ..
ACABA ONLARI NEREYE
GÖTÜRÜYÖRLAR?..

BU SIRADA ORMANDA ELSA NİHAyet ARA-
DIĞI YERİ BULMUŞTUR..
SÜRÜNE SÜRÜNE KULÜBELERE DOĞRU YAKLA-
ŞIR--

ZAVALLIÇIKLAR NE BOZULMUŞ-
LAR? BU HAYATA ACABA
NASIL TAHAMMÜL EDİYOR-
LAR? ONLARI BURDAN
KURTARMALIYIM...

GECELEYİN...
AZ KALDI... ARTIK ESİRLERİN
KULÜBESİNE GELDİM!...
İNSALLAH NÖBETÇİYE GÖ-
RÜNMEDEN İÇERİ GİRE-
RİM...

KİM O?..

SUS! HER HAL-
DE BİR KA-
DINDAN KORK-
MASSINIZ
SANI-
RIM!

21
42

BU OT BAĞLAR HIÇ KOPMAZ AMA BİÇAĞA DA
HIÇ DAYANAMAZLAR!

SİMDİ SİZ BURADAN ÇIKIN
VE ORMANA GİDİN ÜST
TARAFINI BİZ HALLEDER
VE SİZİN YANINI ZA
GELİRİZ...

BURADAN CO-
CUKLAR, BENİ
TAKİP EDİN...

AUN! SİZE GALETA
YERİNE OTOMATİK
BİR TABANCA VE
RECEĞİM. BU HE-
PİNİZE YETER
SANIRIM...

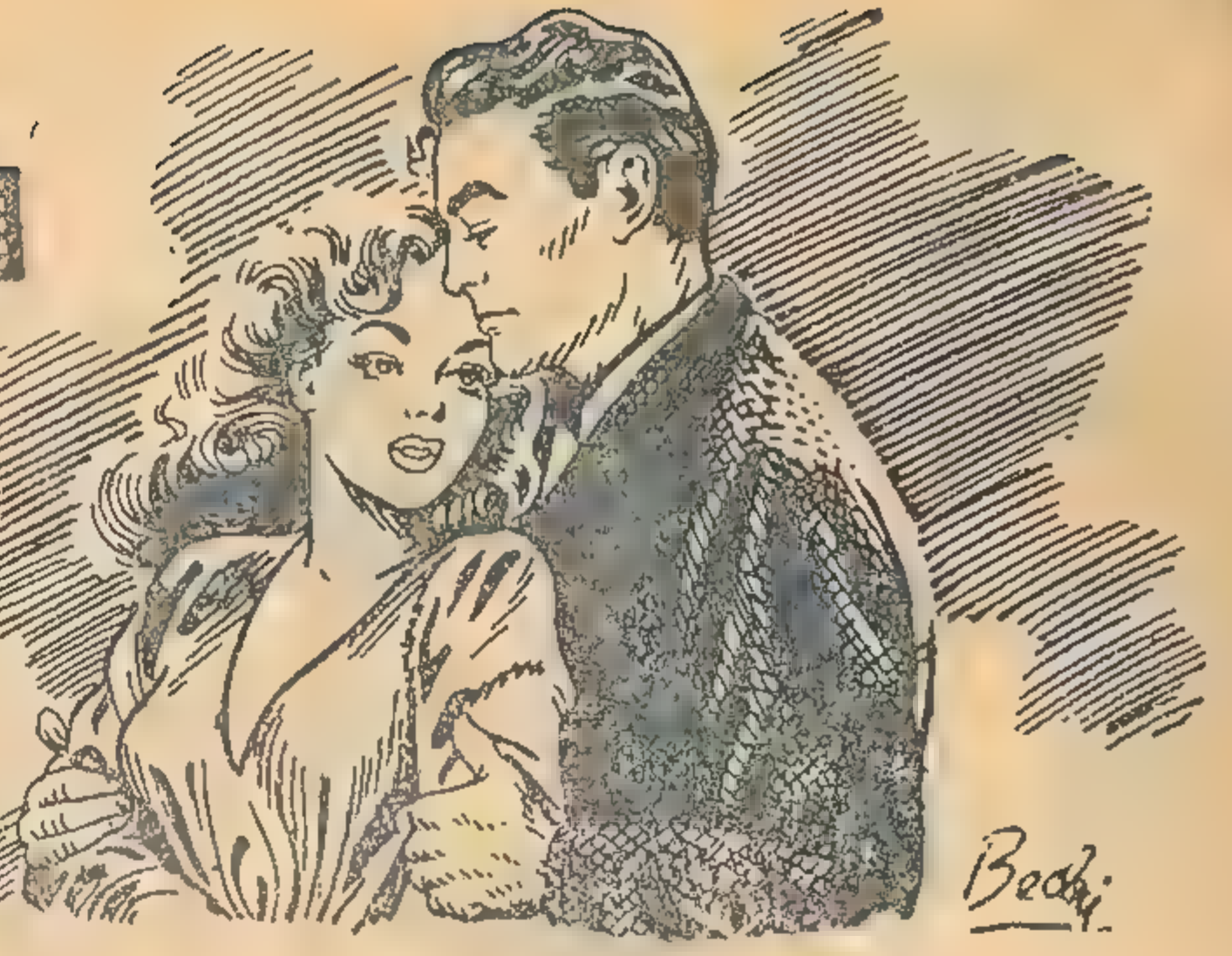
HER KİM OLURSA-
NIZ OLUN BEN
SİZE CENNETTEN
GELMİŞ DİYE-
CEĞİM...

ARKAŞI VAR

DIŞI KURT

Yazan = KEMALETTİN TUĞCU
Aşk ve macera romanı: 7.

Siyah maskeli kadın söylendi:
— Buradan çıkınca Rıdvan Nafiz'in yanına gideceksin. Bir çaresini bularak onun kasasından bütün parasını alacak ve kimseye göstermeden bana getireceksin.

Büyük ıstıraplar içinde bulunan delikanlı inler gibi:

— Çalayım mı? dedi.

— Evet, çalacaksın. Mümkün olduğu kadar, bütün parasını çalacak, onu on parasız bırakacaksın. Onun Şişli'deki evine git. Orada birkaç gün kal, Bütün parası evindeki kasasındadır. Bir çaresini bul. Bu parayı çal ve bana getir.

— Size mi? Fakat ben buraya nereden geldim?

— Sen yanan köşkün harabesine gelirsın. Ben seni orada görürüm.

— O zaman Sevil'i bana verecek misiniz?

— Evet. İyi düşün.

— Düşünüyorum.

Delikanlı masanın yanındaki iskemleye çökmüştü. Harap, bitkin ve şaşkın bir haldeydi. Yavaş yavaş başı ağırlaştı. Göz kapakları kapanmağa başladı. Kendisini açmağa, toparlamağa uğraştı. Fakat eli, kolu bağlı gibi, kımıldanamıyordu. Yavaş yavaş karşısındaki siyah maskeli kadın eridi. Mum sönmüştü sanki. Genç adam kendisini kaybetti.

Gözlerini açtığı zaman yangın harabesinin üstünde, yıkık bir duvarın kenarında yerde yatıyordu.

Sersem, şaşkın bir halde kımıldandı. Etrafına bakındı.

Ay, vakit vakit kara bulutların arasından kurtuluyor, nemli gecenin üzerine soğuk ve soluk ışıklarını serpiyordu.

Turgut:

— Rüya mı gördüm? diye söylendi. Bir rüya mı bu? Siyahlı kadın, fareler. Sevil. Zavallı Sevil.

Saatlerce orada kaldı. Nihayet, günün ilk ışıkları uyanırken, kimseye görünmeden kapıdan çıktı. Bir hırsız gibi oradan uzaklaştı.

Kafasında tek bir düşünce vardı. Rıdvan Nafizin bütün parasını çalmak ve onu Siyah maskeli kadına getirerek Sevil'i kurtarmak.

— 7 —

Küçük mahzenin demir kapısı açılmış, Siyahlı kadın küçük bir tel kafesi içeriye bırakarak çekilmişti. Şamdanı küçük pencereden içeriye tutuyordu.

Kafesten çıkan iki küçük fare etrafı bir zaman kökladıktan sonra ot mindere doğru koşular. Baygın, bitkin bir uykuda bulunan genç kızın baldırlarından birisine keskin bir diş saplandı.

Küçük mahzeni yürekten kopan bir çığlık sardı. Yarı hasta, yarı baygın bir uykuda bulunan genç kız şimdi iri iki farenin saldırışlarıyla çırpınıyor, kendisini kurtarmağa, iğrenç hayvanları defetmeğe uğraşıyor, fareler durmadan hücum ediyorlardı.

Genç kız, can acısıyla karışık bir tiksinti ile yerinden fırlayıp ayağa kalktı.

Pencerede bulunan Siyah maskeli kadın sinirli kahkahalarla gülerrek bu acıklı sahneyi seyre koyulmuştu.

Nihayet çırpınan, haykıran genç kız bayıldı. O zaman Siyah maskeli

kadın koşarak içeriye girdi.

Genç kızın üzerine saldıran fareler onu görünce sıvışarak kafese girdiler ve orada dişlerini gıcırdatmağa başladılar.

Genç kız yüzüne serpilen su ile gözlerini açtı. Farelerin diş gıcırtısını duydukça kıvrınmağa ve yalvarmağa başladı:

— Allah aşkına yeter artık. Benden ne istiyorsunuz? Ben size ne yaptım? Bukadar ıstıraba, bu hayata kalbim dayanamıyor. Çarpınıtından tıkanıyorum. Beni bitirdiniz. Öldürün beni. Böyle eziyet etmekten ne zevk alıyorsunuz?

Siyah maskeli kadın sinirli bir kahkaha ile cevap verdi:

— Daha ölmezsin. Senin çırpındığını, kıvrandığını görmek beni öyle hoşlandırıyor, beni öyle keyiflendiriyor ki.

— Ne yaptım ben size? Ne suçum var? Bana söyleyiniz, ne istiyorsunuz? İstedığınız ne ise hazırım. Bu işkence aklıktan da beter, susuzluktan da beter.

Uzanarak kadının ayaklarını öpmek istedi. Fakat öteki maskarpininin okçesiyle onun başına vurdu:

— Çekil, rahat dur. Senin öldüğünü istemem. Çünkü bu eğlenceden mahrum edersin beni. Ölecek dereceye geldikçe seni rahat bırakacağım. Sonra yine işkenceler başlayacak.

Genç kız geri çekilmişti. Cinnete yakın bir öfke birden zayıf vücudu-

nu sardı. Gözlerini şiddetle açarak ilk defa, hem de büyük bir nefretle haykırdı:

— Alçak! Hunhar. Vicdansız kadın. Allah ta sana çektirsin bu eziyeti..

Bunu söyleyince de yeni bir krize tutularak kirli, rutubetli ot minderinin üzerine serpilip kaldı.

Bir müddet onu ayakta seyreden kadın, gözyaşları kurumadan bayılıp kalan kızın yanına diz çöktü. İncelmış bileğine elini uzatarak nabzını tutup saydı. Sonra iğilerek başını kalbinin üstüne koydu. Bir zaman dinledi ve titrek bir sesle söylendi:

— Biraz daha üstüne varırsam ölecek. Dinlenmesi lâzım.

— 8 —

Siyah maskeli kadın Sevil'in boyundaki demir halkanın kilitini açarak onu kolları arasına aldı. Mahzenden çıktı. Arkasında bıraktığı kapıları dikkatle kilitliyor ve önüne raslıyanları anahtarla açıyordu.

Daracık merdivenlerden çıktı. Küçük bir meydanlığa vardı. Baygın kızı omuzuna almıştı. Bir eliyle şamdanı tutuyordu.

Bir insanın ancak geçebileceği kadar dar ve pek dik bir merdiveni tırmandı. Bir küçük kapıyı açtı. Çok süslü, geniş bir yatak odasına girek genç kızı ipek örtülü bir divanın üzerine bıraktı.

Sevil gözlerini açtığı zaman kendisini çok yumuşak, insana kadife teması veren bir yataкта gördü.

Hasret kaldığı elektrik ışığı dokuz ampullü bir avizeden dökülüyordu. Ağır perdeler bol tüylü halının üzerine kadar inmişti.

Derin bir halsizlik içinde bulunan genç kız gözlerini odada gezdirince Siyah maskeli kadını yüksek ve sık bir divanın üzerinde gördü. İğret bir halde oturmuş, başını elleri arasına almıştı. Uyur gibi duruyordu.

Sevil olup bitenleri hatırladı. O na korku ile baktı. Bu anda hafif bir gürültü olmuş, Siyahlı kadın başını çevirmişti. Onun gözlerini çabucak kapattığını görünce yerinden kalktı, geniş karyolaya sokuldu. Sertliğini kaybetmiş, tatlılaşmış sesiyle:

— Uyandın değil mi? dedi. Saklama söyle. Şimdi sıcak bir banyo yapacaksın. Sonra sana yiyecek getireceğim.

Sevil bu sesteki tada ve yumuşaklığa inanmadı. İstirapla inledi:

— Allah aşkına bana eziyet etmeyiniz artık. Vallahi öleceğim. Bana işkence den ne zevk alıyorsunuz? Siyah maskeli kadın:

— Bana itaat et, dedi. İtirazı sevmem. Hem odanın şekline bakarak bağırıp çağırmağa kalkma. Hep boşuna olur. Bilâkis beni kızdırırsın. — Ne isterseniz yapayım.

Ağlamağa başlamıştı. Kadın odadan çıktı. Yarım saat sonra tekrar geldi. Biraz sertçe söylendi:

— Haydi, kalk, banyo yapacaksın.

Tereddüdünü beklemedi. Odanın yanındaki geniş bir hamama götürdü. Her taraf beyaz fayanslarla döşeliydi. Hamam en asrî teşkilâtla döşenmişti. Soyunma yerinde bol tüylü bir bornus asılıydı.

— Soyun, dedi.

Kız yaş dolu gözleriyle ona baktı: — Beni suda mı boğacaksınız?

Siyah maskeli kadın:

— Hayır, dedi. Çok zayıf düştün. Sıhhatini kazanmam lâzım.

— Beni iyi ettikten sonra tekrar işkenceye sokacaksınız değil mi? Öyle söylemişsiniz.

— Şimdi bunu düşünme. Dediği mi yap.

Sevil mecbur oldu. Yıkandı. Bol bol yıkandı. Zayıflıyan vücudu sularından hazediyordu. Sonra giyinmek istedi. Fakat Siyah maskeli kadın onu burnosa sardı. Bir çocuk gibi kucağına aldı. Tekrar geniş yatağa götürdü. Ona ipekli çamaşırlar verdi:

— Bunları giy, dedi. Senin boyun biraz daha kısa. Fakat nihayet benim boyuma geleceksin. Eğer buna imkân...

Sözünü tamamlamadı. Maskenin altından kayan bir iki damla yaş solan yüzüne düşmüştü.

Sevil bu yaşları gördü:

— N'çin ağlıyorsunuz? dedi. Sizin de bir ıstırapınız olmalı?

— Benim mi? Benim çektiğim ıstırapın binde birini sen çekmedin.

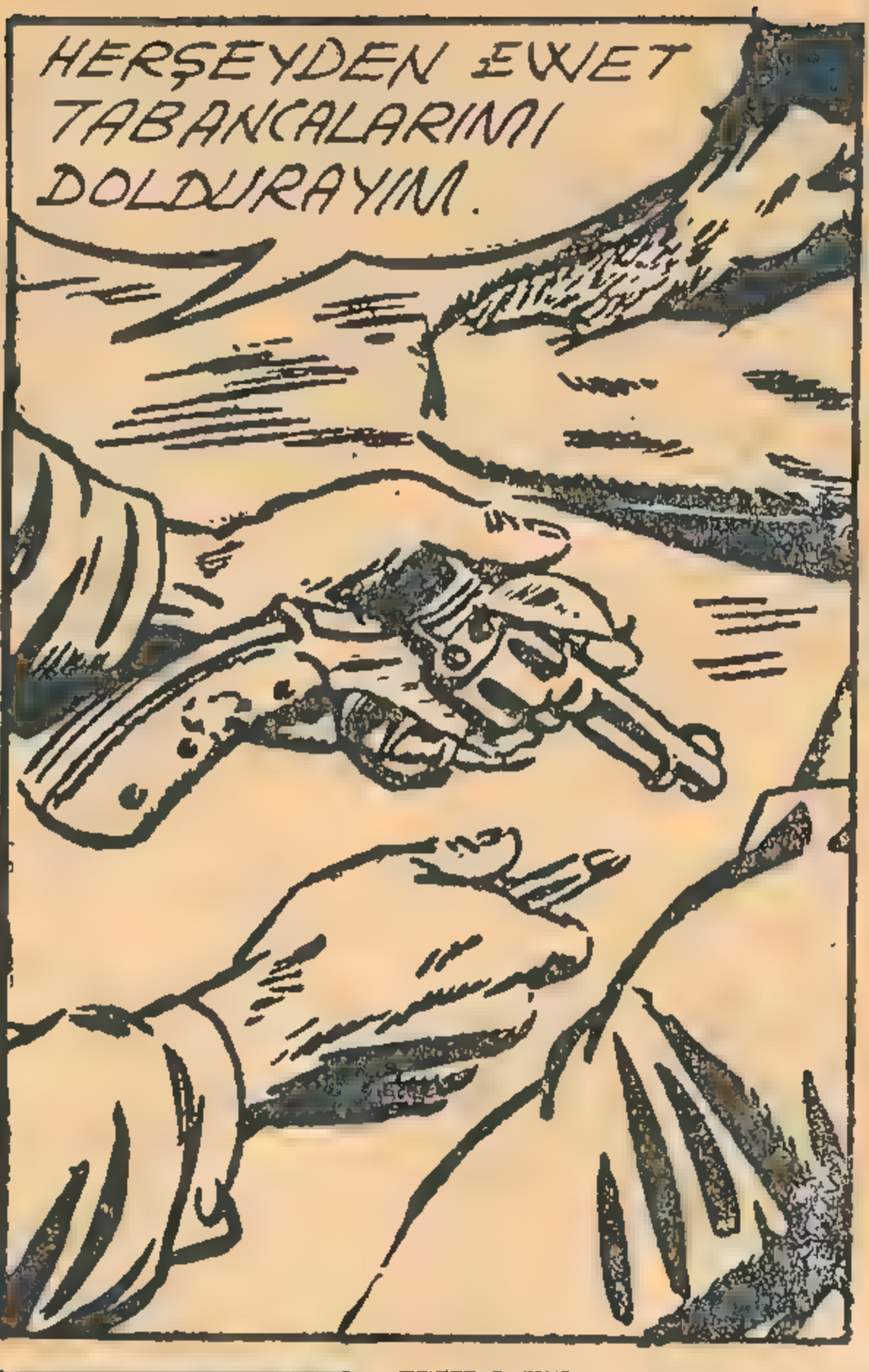
— Siz kimsiniz?

— Ben mi?

Siyah maskeli kadın bir diş pars gibi beyaz ve ufak yumruklarını ve bembeyaz dişlerini sıktı.

(Arkası var)

HERŞEYDEN EVJET
TABANCAARINI
DOLDURAYIM.

ROBER ELİNDE TABANCA
İLERLEMİŞE BAŞLADI.

HELE ŞU PUJTU YA-
KINDAN GÖRE-
LİM.

BÜYÜK KURBAĞA ŞEKLİNDEKİ
PUTUN ÜSTÜNE TÜNEYEN BİR GÖLGE
ROBERİN İÇERİ GİRDİĞİNİ GÖRDÜ.

HAYRET.. KİMSE YOK.
HALBUKİ BU İŞLERİ
DÖNDÜREN BİRİSİ
VAR BU MUHAK-
KAK

BİRDEN ROBER
BAŞINA KOCA BİR
TAŞ YEDİ. GÖZÜ
KARARDI. YERE
SERİLDİ

ELLERİNDE KOCA TA-
BANCAAR, ROBER KA-
RANLIĞI GÖZLERİYLE
3 YIRTMAĞA ÇALIŞTI.

ARTIK ÖLÜM KORKUSU
FİLÂN KALMADI
İÇİNDE.. ŞU HERİ-
Fİ BİR GÖR-
SENİ.

GÖLGE GİTTİKÇE
4 ROBERE YAKLAŞTI.

BURADA YAPACAK İŞ
YOK.. ÖTEYE GİDELİM

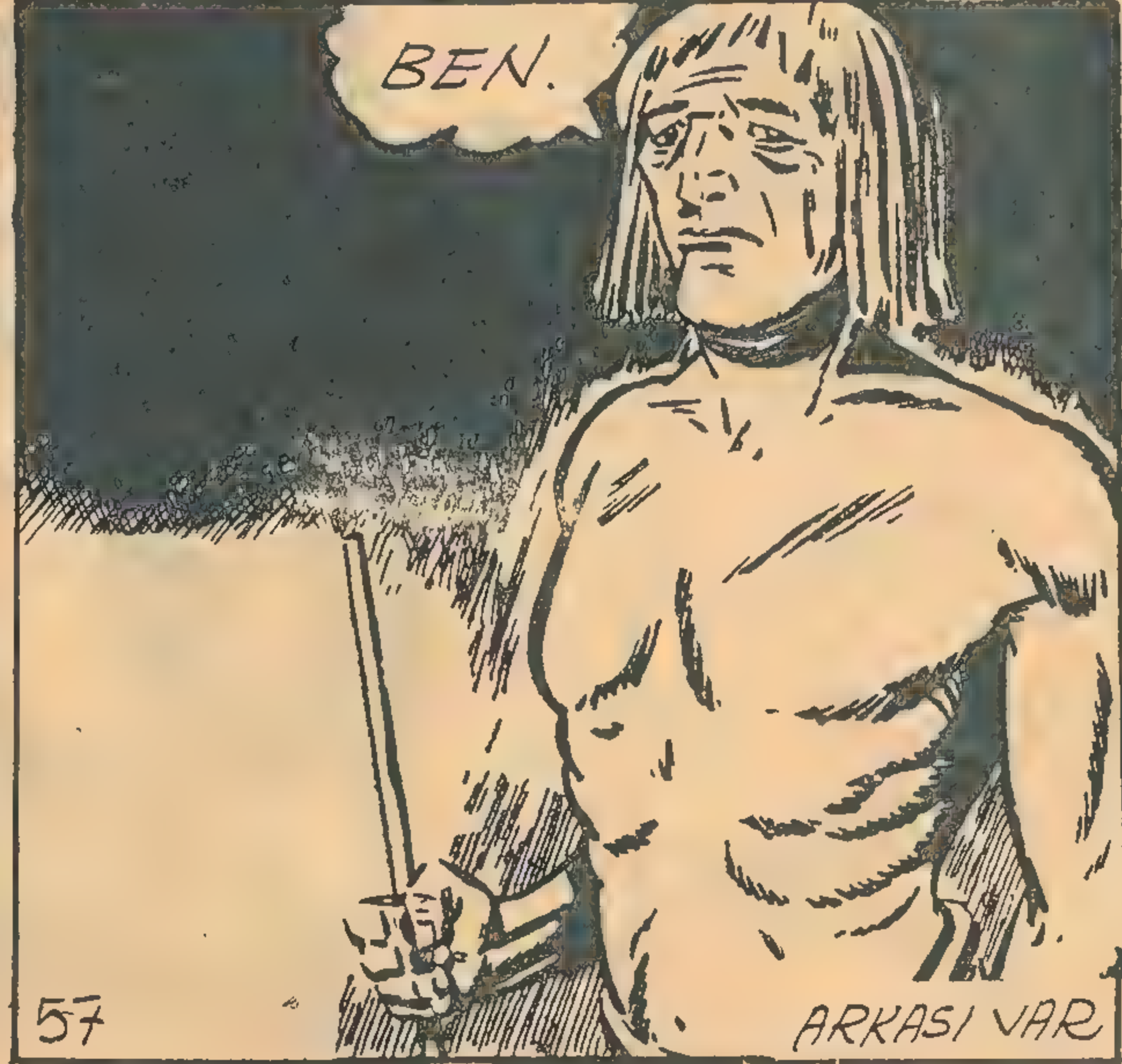
ROBER, BİL VE
FRED ADINDA İKİ
ARKADAŞIYLA ÖLEN
ALTMİŞ ARKADAŞININ
NE OLDUĞUNU ÖĞ-
RENMEĞE GELDİ.
FKAT BİL VE FRED
SÖRÜNMIYEN BİREL
TARAFINDAN ÖLDÜRÜL-
DÜ. KENDİ DE BİR
TAŞ DARBEİLE BA-
YILTILDI.

ROBER KENDİNE GELDİĞİ ZAMAN..

İŞTE ŞİMDİ
HAPİ YUTTUM.

YARABBI!
BENİ KİM
ASMIŞ BURAYA

BEN.

ARKASI VAR

BİR ÖLÜNÜN MEKTUBU

Yazan: M. YAMAN

İhtiyar adam, köşkünün bahçesinde, hasır koltuklardan birisine oturmuş etrafında oynayan torunlarını seyrediyordu. Onu teselli eden bu çocuklardı. Çünkü son zamanlarda, en sevdiği bir arkadaşının ölümünü gazetelerde okumuş, onun cenazesine bile gidemediğine pek üzülmüştü.

Bu arkadaşı onun aynı zamanda velinimetiydi. Başına bir felâket gelerek beş yıl hapiste yattığı zaman o bakmış, hapisten çıkınca o bir işe koymuş, evlendirmiş, vakit vakit para yardımlarında bulunmuş, üstüne düştükçe düşmüştü.

Bugünkü rahatı, bugünkü varlığı hep onun sayesinde olmuştu.

Bu düşünceler içindeyken torunlarından birisi koşarak yanına geldi ve bir misafir erkeğin kendisini ziyaret edeceğini bildirdi. Gelen adam merhum Saffeti Karacan'ın hususi kâtibiydi. Nazik bir selâmdan sonra kendisini tanıttı ve söze şöyle başladı :

— Patronum Saffeti Karacan ölmeden önce beni çağırdı. Bu mektubu ve bu banka çekini size vermeliğimi tenbih etti.

İhtiyar teessürle haykırdı :

helendin, yalnız benden değil. Çaldırдың bu yirmi bin lira yüzünden lekelen-din ve hapse girdin. Senin gibi lekeli bir adamla sevdiğin kız evlenemezdi. Onu ben aldım. Senin sevdiğini bilmez göründüm."

"Kızı aldıktan sonra senden aşırđım para ile ticarete başladım. Talih yardım etti Kazandım. Kısa zamanda ve harbin de yardımı ile yüzbinlerce lira sahibi oldum. Hayatta her duyguyu yenmiştim. Yalnız vicdanımı değil. Eğer sen hır-

çın, hareketli ve atak bir insan olsaydın bu kadar vicdan azabı çekmezdim. Fakat bilâkis mazlum, saf, temiz yürekli bir arkadaşın."

"Hapiste yattığın beş yıl zarfında ben yükümü tutmuştum. Açtığım dükkân bir mağaza, mağaza bir ticarethane oldu. Sen memuriyetten de atılmış, borç ödemeğe mahkûm edilmiş, sefil olmuştun."

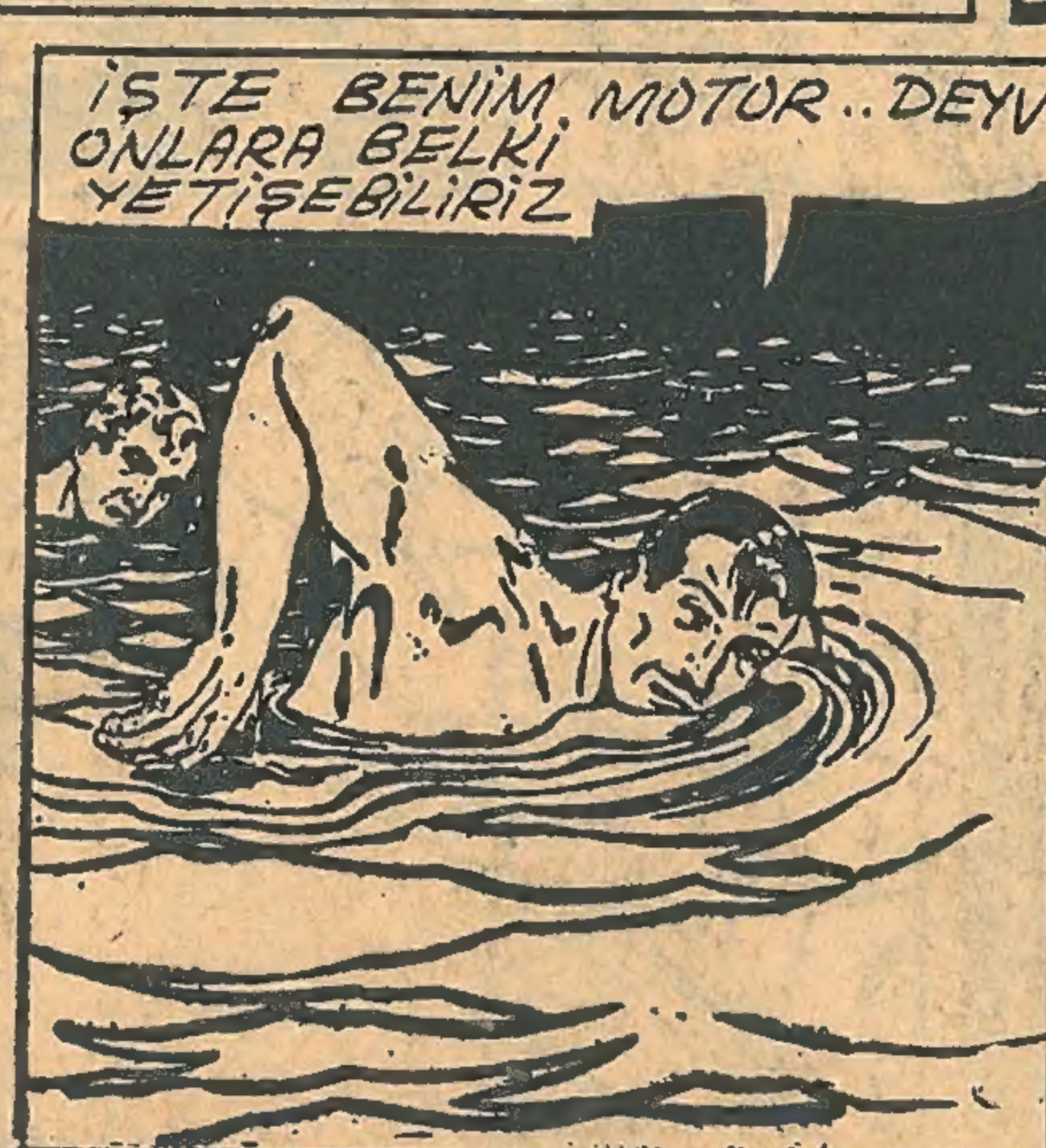
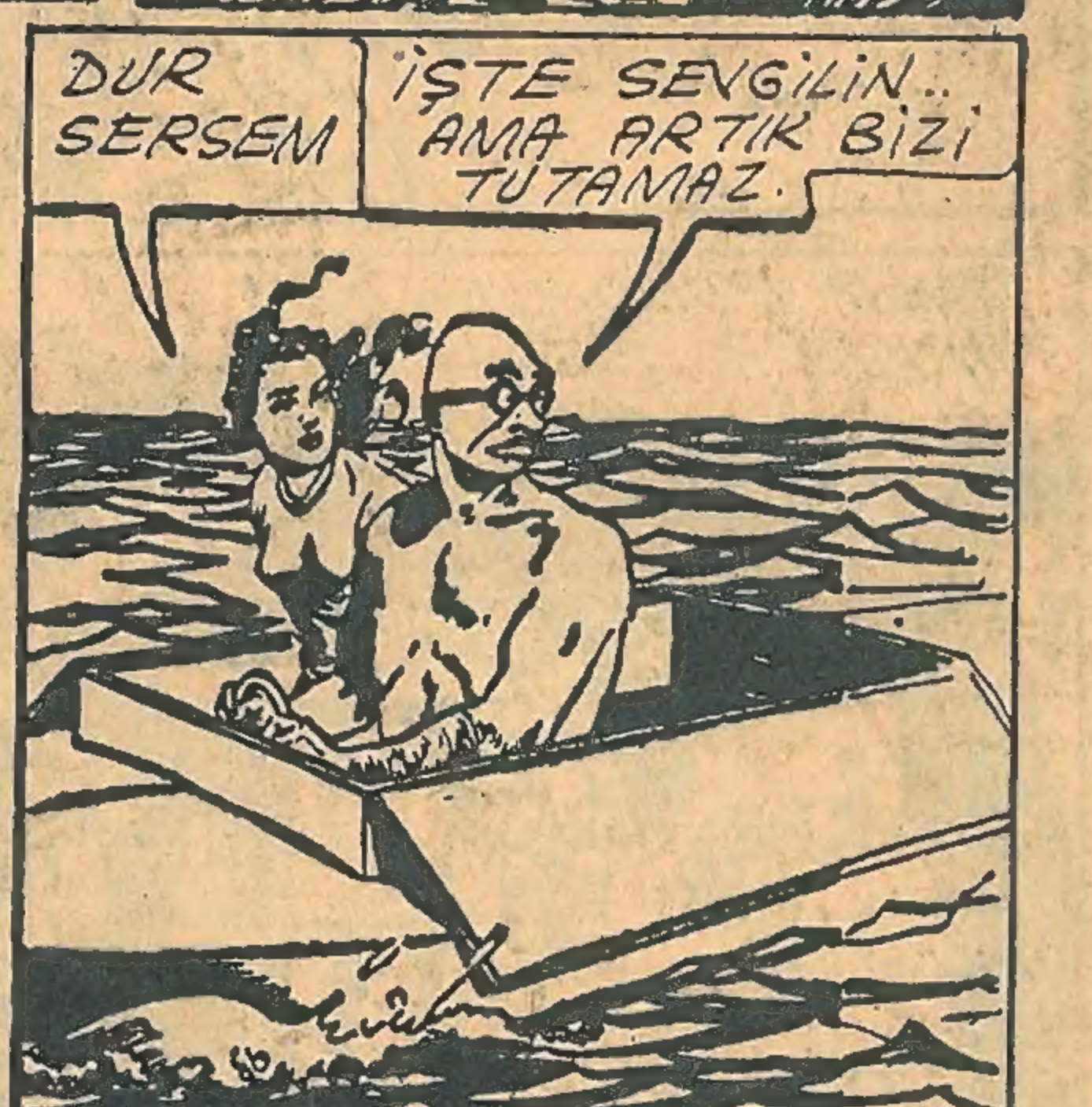
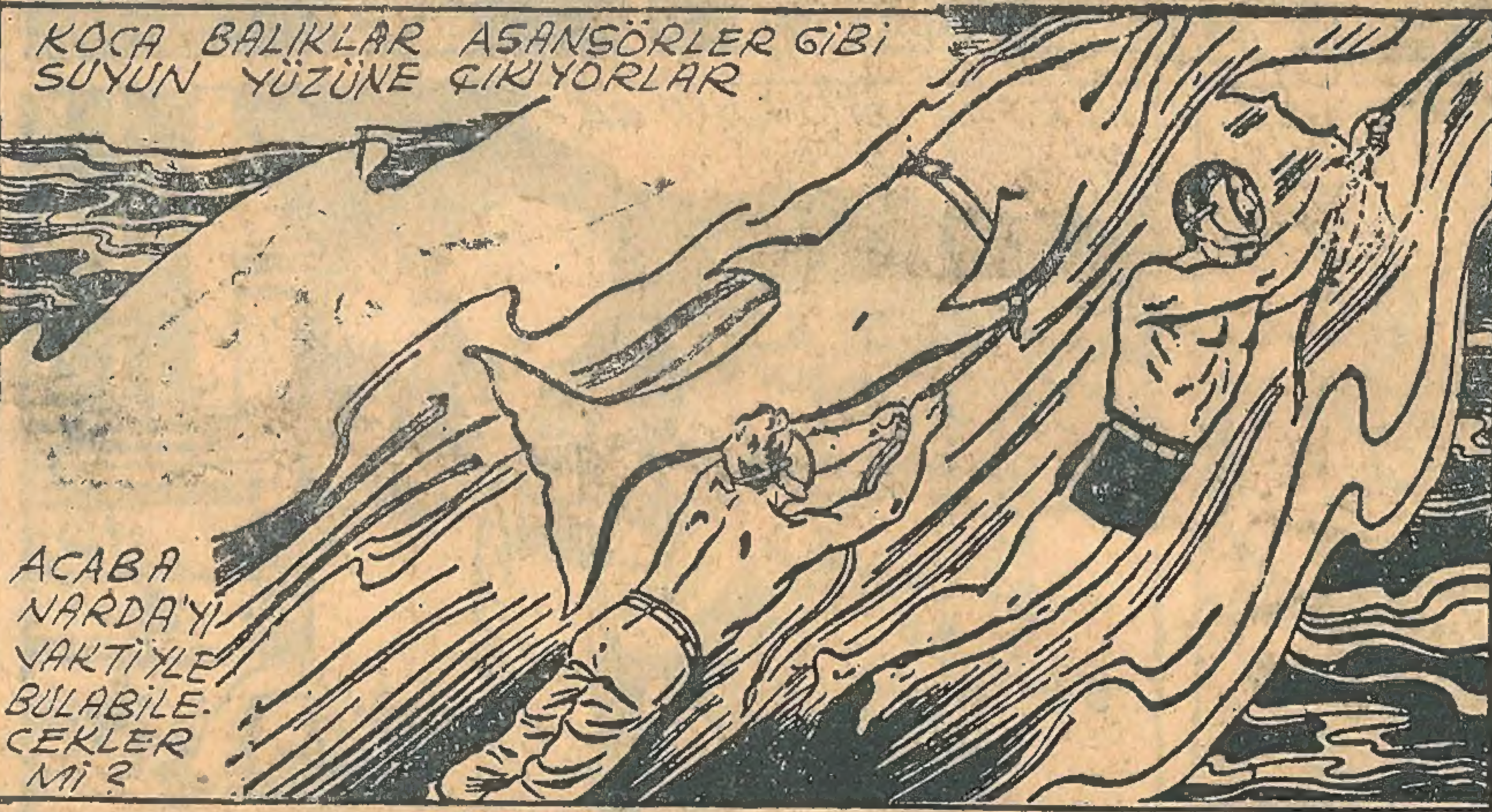
"Yirmi bin lirayı senin adına ödedim. Senden aldığım kızın yerine bir başka güzel kız bulup seni evlendirdim. Sana iş buldum. Sana verdikleri parayı iki misline çıkartmaları için bu farkı her ay çalıştığın müesseseye ben ödedim. Hülâsa rahat yaşamaklığın için elimden geleni yaptım."

"Zaman sana herşeyi unutturdu. Mesut oldun. Hatta böyle bir hapiste yatmanın senin hakkında

hayırlı olduğunu, bu parayı kaybetmeseydin bir küçük memur olarak kalacağını, bugünkü varlığa asla erişemeyeceğini söylüyordun."

"Halbuki ben çok zengin olduğum, karımdan sevgi gördüğüm, hayatta her bakımdan muvaffak (Devamı 14 üncü sahifede)

— O iyi yürekli arkadaş, o velinimet ölümünden sonra bile beni düşünüyor ve bana yardım ediyor, öyle mi?

Gözleri yaş içinde kalarak anlattı :

— Eskiden çok sevişirdik. Beraber okuduk. Bir mahallenin çocuklarıydık. Ailelerimiz de görüşürdü. Ben memurdum. Veznedarlık yapıyordum. Birgün, nasıl oldu bilmiyorum. Epeyce bir para kaybettim. Beni hapse attılar. Orada yattığım kadar Saffeti bana baktı. Hapisten çıktıktan sonra bana iş buldu. Hayatım berbat bir hal almış, namusum lekelenmişti. Saffeti farkında değildi. Kendisini sevdiğim bir kız vardı. Onunla evlenmişti. Sonradan öğrendiği zaman çok müteessir oldu. Bana ondan daha güzel bir eş buldu. Parayı ödiyerek namusumu da temizlememe yardım etti. Bugünkü çoluk çocuğum, bu köşk ve rahatım hep onun yüzündendir. Allah gani gani rahmet eylesin.

Kâtip biraz dertleştikten sonra çekilip gitti. İhtiyar mektubu açtı ve yaşlı gözleriyle okumağa başladı :

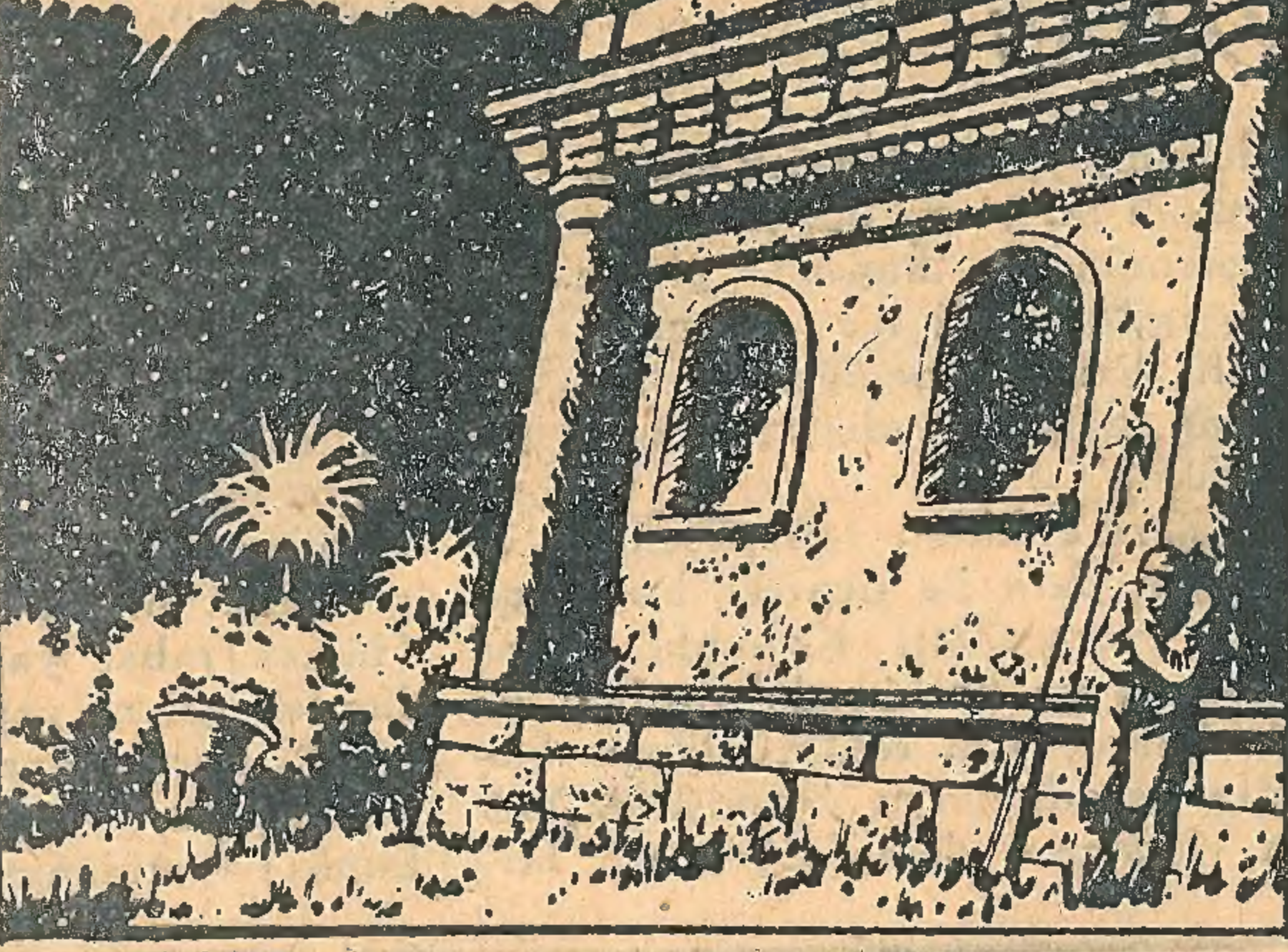
"Besimciğim. Hayatımın sonuna geldim. Bugünlerde öleceğim. Fakat sana bir itiraf yapmadan bu dünyadan ayrılmak istemiyorum. Sen çok saf ve temiz yürekli bir arkadaşsın. Bana gelince, ben hâris, atılgan ve âsi bir insandım. Senin sevmekte olduğun kız ben seviyor ve onu senin elinden almak istiyordum. Birgün seni dairende ziyaret ettim. Para tevzi ediyordun. Ne kadar olduğunu bilmeden, banknot destelerinden birini cebime indirdim ve soğuk kanlılıkla yanından ayrıldım. Sen herkesten şüp-

KORSANLAR KRALI

No: 27

VALİNİN KONAĞINDA KİMSECEKLER GÖRÜ-
MÜYORDU. BEKÇİ GECE
UYUŞUKLUĞU İÇİNDE
İDİ.

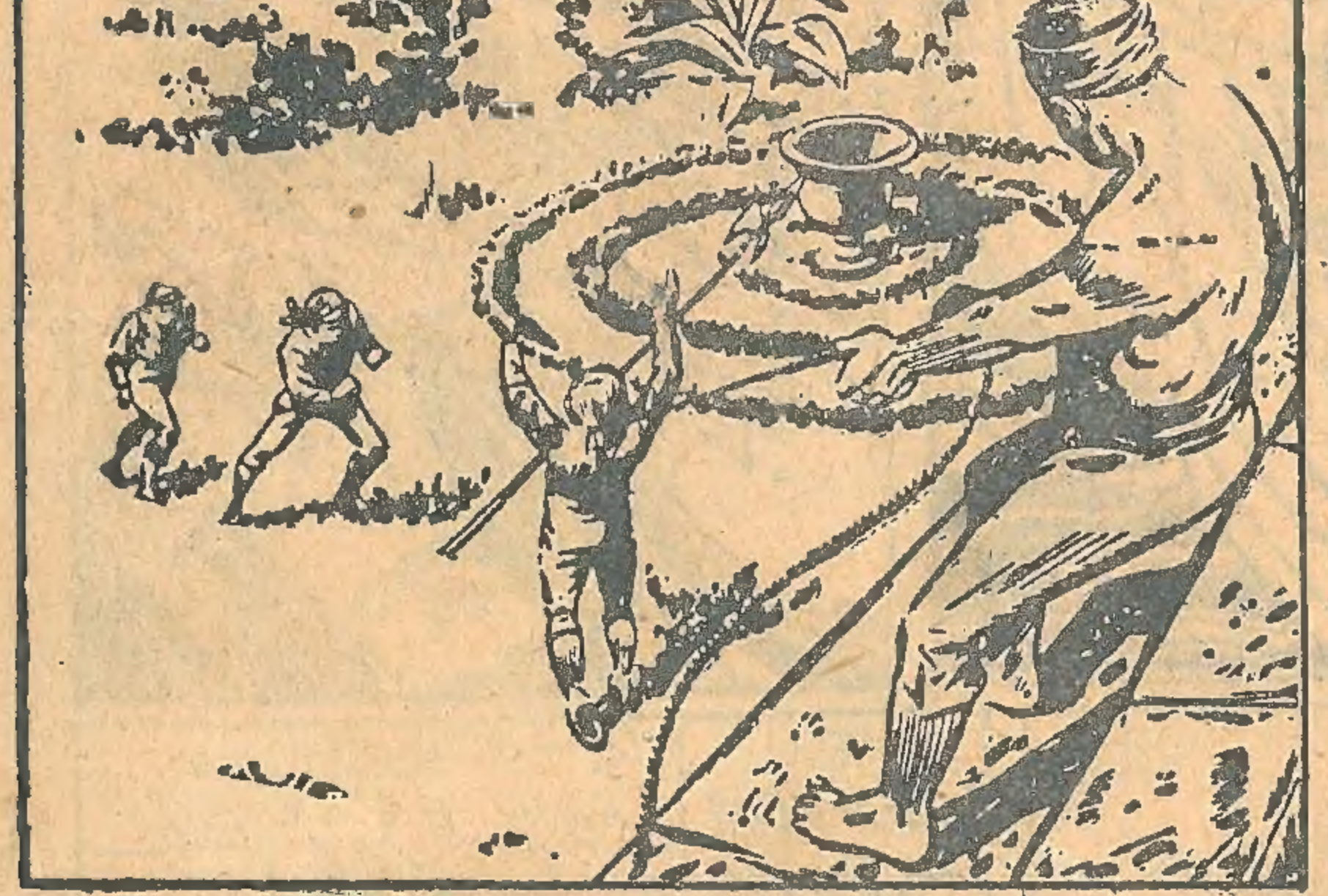
İNEK J'ANLA ARKADAŞLARI DİVARI AŞTILAR

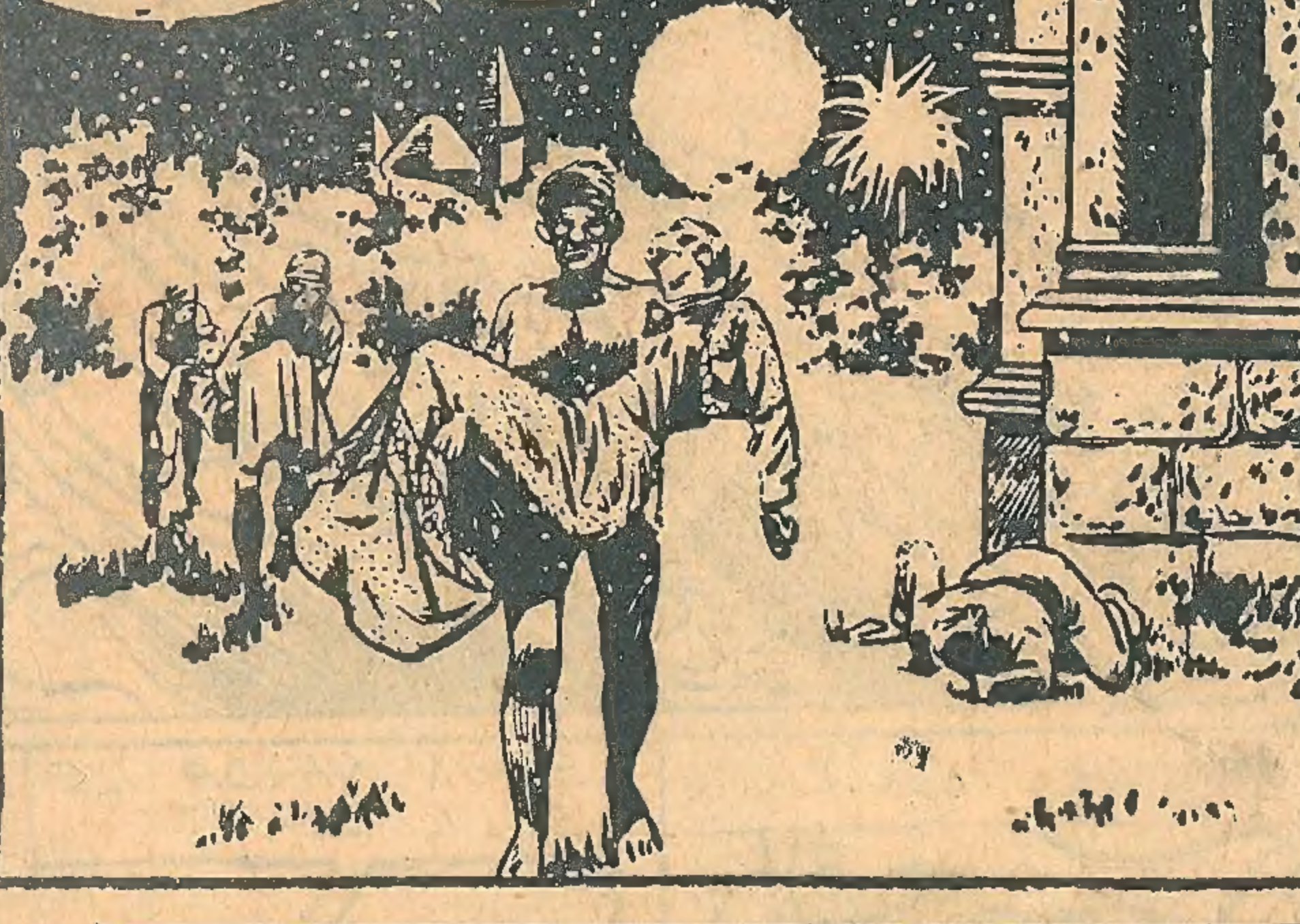
HEY NÖBETÇİ! BİZİMLE İÇKİ
İÇER MİSİN?

İNEK J'AN ARKADAŞLA-
RININ NÖBETÇİYİ OYA-
LAMALARINDAN İSTİFA
DE ETTİ.

HERİF UYANMADAN GE-
MİYE ULAŞALIM.

TAKİP EDİLDİKLERİNİN
FARKINDA DEĞİLLERDİ

KRALIN MUĞOŞU KAYIĞI
YÜZEREK TAKİP
ETTİ.

KORSANLAR
KRALI ARKADAŞ
LARININ OYNADIĞI
LARI OYUNU YANLA-
RINA BIRAKMIYACAKTI.

İSKELE BOMBOSTU. KOR-
SANLAR KRALI ÖTEKİ KOR-
SANLARI HATIRLADI.

KAPTAN... ESİR
KADINLAR KA-
ÇIRILMIŞ. BRI-
GANTIN DE YOK

SİYAH BAY-
RAĞI GEKİN.
YELKEN AÇIN
DEMİR ALIN.

KORSANLAR
KRALI ACA.
BA NE DÜ-
ŞÜNÜYOR.
DU ?

ARKASI VAR

BİR ÖLÜNÜN MEKTUBU

(13 cü sahifeden devam)

olduğum halde asla rahat değildim. Vicdanım bir dakika bile beni boş bırakmıyordu. Senin saf yüzün, bana teşekkür edişlerin, hatta saa- detin beni mustarip ediyor, hayalin uykularımı kaçırıyordu."

"Bütün hayatımı bir suçlu ola- rak yaşadım. Yine bir suçlu olarak ölüyorum. Hiç olmazsa yattığım toprakta rahat uyumak için sana bu itirafı yaptım. Ben affet kar- deşim"

İhtiyar mektubu bitirince saf ve çocukça bir endişe ile etrafına baktı. Torunları uzaktaydı. Ora- da cıvıldaşıyorlardı. Çakmağı ile mektubu tutuştururken :

— Ne vardı bana bunu yaza- cak Saffetçim?. diye içini çekti.

ÖRÜMCEK AĞI

(4 üncü sayfadan devam)

— Amerikan gizli teşkilâtından Ros adlı bir memur hatırlıyor musu- nuz?

Aksak bacaklı adam, kayıtsız bir tavırla tasdik etti. Dallas:

— Ros harp içinde Holanda'ya vazife ile gönderilmişti, kendisini bir korulukta ağaca asılı buldular. dedi.

Grund, mühimsemez bir tavırla

— Casustu lâıyığını buldu. diye söylendi

Dallas devam etti:

— Binbaşı Hartigan onun arka- daşıydı. Bu binbaşı da bugün öğle üstü senin veya adamlarından biri- nin eliyle bu şatonun kapısında öl- dürüldü. Mademki o artık yok, şim- di sen Ros'un ve Hartigan'ın ölü- münün hesabını bana vereceksin Benim üçüncü arkadaşım bir Fran- sızdı. Adı da Dö Kontinyi.

Grund'un vahşi yüzünde bir göl- ge belirir gibi oldu. Dallas:

— Görüyorum ki bu isim de sana yabancı değil. dedi: Alen dö Kantinyi arkadaşımın kardeşydi.

Almanın kara gözlerinden ışıık- lar saçılırken söylendi:

— Mütareke imzalanmıştı ama vatanımızı parçalamak isteyen Fran- sa ile hâlâ harp halindeydik. Teğ- men Dö Kantinyi vatandaşlarımızı altına boğarak, bize ihanet ettiri- yordu.

— İyi ama o da casus değildi ya. Bilakis istihbarat servisinde me- murdu ve apaçık hareket ediyordu. Öyle olduğu halde onu da tuzağa düşürttük ve öldürülmesini emret- tin. Ağabeyi seni bundan mesul sa- yıyor. Gelelim dördüncü arkadaş. Kendisi Almandır ve adı da Albay Fon König

Grund kaşlarını çatı:

— Albay Fon König mi? Bu ismi hiç duymadım. Alman subayı- mı imiş?

— Albaylığı Meksika'da aldı fa- kat Wolfgang Fon König, bundan o- tuz yıl evvel Prusya hassa alayında subaydı. Sen rütbesini elinden aldın onun...

Dallas, bir an durdu, sonra sert sert:

— Tıpkı benim de rütbemi ve şerefimi aldığın gibi... dedi.

Sakat haydut bu sözleri de du- yunca birdenbire yalvarır bir eda aldı ve nezaketle, adetâ tazallüm eder gibi:

— Ha, bak bu mesele başka a- zizim Dallas veya Merrall. dedi. Şimdi söyleyecektim zaten.. Elimde bazı kâğıtlar var ki onlar sayesinde sizin rütbenizi ve şerefınızı tekrar iade etmek...

Lâkin Ceymis Feyn, birdenbire ortaya atılmıştı:

— Duruyor sunuz?

(Arkası var)

GİZLİ VAZİFE !..

FRANZ!...
YOLCULARA
REFAKAT EDE-
CEK ARABA-
LAR HAZIR.
SANA EMA-
NET...

EMİN OLU-
NUZ
KONUTA-
NIM...
İYİ MUHA-
FAZAE-
DECE-
GİM.

DİNLE FRANZ..
ŞU JOZEF DE-
NİLEN HERİFİ
HİÇ BEĞENMİY-
RUM. ORTAYIĞI
FESADA VERİ-
YOR.

MORU-
ĞUN ÇA-
RESİNE
BAKI-
VERME-
Lİ.

HASTANEYE
GÖNDERE-
CEĞİM..
ORADA
HELBET
İCABINA
BAKARLAR

NEYE
BU A-
DAMA
BU KA-
DAR
TAKILI-
YORSU-
NUZ ?

NEYE Mİ TAKILIYORUM.. EVET
NEYE TAKILIYORUM.. BİLMİYORUM..
FAKAT.. HERİF HER GECE RÜYA-
MA GİRİYOR. GÖZÜMÜN ÖNÜNDEN
GİTSİNDE NEREYE
GİDERSE GİTSİN
ANLADIN MI ?

JOZEF BABA..
YÜZBAŞI SE-
Nİ HASTANE-
YE GÖNDE-
RECERMIŞ..

ONDAN
GELECEK
HAYIR AL-
LAHTAN
GELSİN.. BEN
HASTANEYE
GİTMENİ

SÖYLEDİKLERİNE
DİKKAT ET JO-
ZEF BABA..
HAYATINLA
OYNUYOR-
SUN.

HAYA-
TİMİN
HİÇBİR
KİYMETİ
YOK.
ARKADAŞ-
LARIMDAN
AYRILMIYACH-
GİM.

BÜTÜN ESİRLER JOZEFİN
ETRAFINI ÇEVİRDİLER.
ELLERİNİ OPTÜLER.

BABA.. GİT HAS-
TANEDE İSTİRA-
HAT ET. SENİ O-
RADA BİLMEKLE
MEMNUN OLURUZ

HAYIR AR-
KADAŞLAR.
SİZDEN AY-
RILMIYA
ÇAĞIMI

GİTMEZSE GİTMESİN..
BIRAK NE HALİ VARSA
GÖRSÜN.. İHTİYAR DE-
DİK. ACIDIK.

FRANZ SEN BÜ KON-
JUYUN İDARECİSİSİN..
DİKKAT ET KİMSE KAY-
BOLMASIN
GÖZÜNÜ
AG

PEKİ YÜZBA-
ŞIMI KADIN-
LARA KİM
BAKACAK ?
SEÇTİNİZ Mİ

EYET
İKİ GAR-
DİYAN
KADIN
SEÇTİM.

BUNLARDAN
BİRİNİN FRIDA
OLMASINI İSTER-
DİM.. BİLİRSİNİZ
ÇALIŞKAN VE İŞ-
GÜZAR KIZDIR.

TABİİ..
HARKIN VAR
AMA FRIDA
ÇOK YO-
RULDU.
ONU KENDİ
ARABAMDA
GÖTÜRECEĞİM

MÜSAADE
ETSENİZ DE
BEN DE
SİZİNLE
GEL-
SEM

YOOO DELİ-
KANLI..
ARTIK AYRILI-
ĞA KATLANMA-
ĞA ÇALIS-
ÇÜNKÜ
GİDECEĞİMİZ KAMP
ERKEKLERİNDEN Kİ-
LOMETRELERCE UZAK.

FRIDA BEN OTOMOBİ-
LİMİ HAZIRLIYAYIM..
SEN DE YARINI SA-
ATE KADAR HAZIR
OL.. GİDİYORUZ.

YAMAN ALLAHIM ŞİMDİ
NE YAPACAĞIZ ?
FAKAT BU ANNENİ
KURTARMAK İÇİN TEK
FİRSAT.. ONU YALNIZ
BIRAKMAK İSTENİYÖ-
RUM

SENİ BU ADA-
MIN ELİNE NA-
SIL TESLİM
EDECEĞİM.. HELE
SENİ GÖRMEDEN
NASIL EDECEĞİM

CEŞUR OL
SEVGİLİM..
HER TEHLİ-
KEYİ YE-
NECEK KUV-
VETTE-
YİM. BİR
PLANIM VAR
ONU TATİK
EDE-
CEĞİM

İKİ SEVGİLİ ÜMİTSİZ ÜMİT-
SİZ SON BİR DEFA KU-
ÇAKLAŞTILAR.

NE DERSEN
DE GÜZELİM
SENDE AY-
RILDIĞINA ÇOK
ÜZGÜNÜM.

FAKAT VAZİ
FEMİZİ SÖ-
NÜNE RA-
DAR YAP-
MALIYIZ

BİR SAAT SONRA LÜKS BİR
ARABADA MİŞELİN VOLF'UN
YANINA KURULDU.

SANA BİRŞEY SÖY-
LİYİYİM. Mİ FRIDA
BÜTÜN BU OLAN BI-
TENLERE MEMNU-
NUM.

ANLI-
YAMA-
DİM
EFEN-
DİM.

ARKASI VAR

İKİ AŞK ARASINDA

EĞLENCE SONA ERDİKTEN SONRA TOM EVVELÂ LURENİ EVİNE BIRAKIR SONRA DA MİRMAYI...

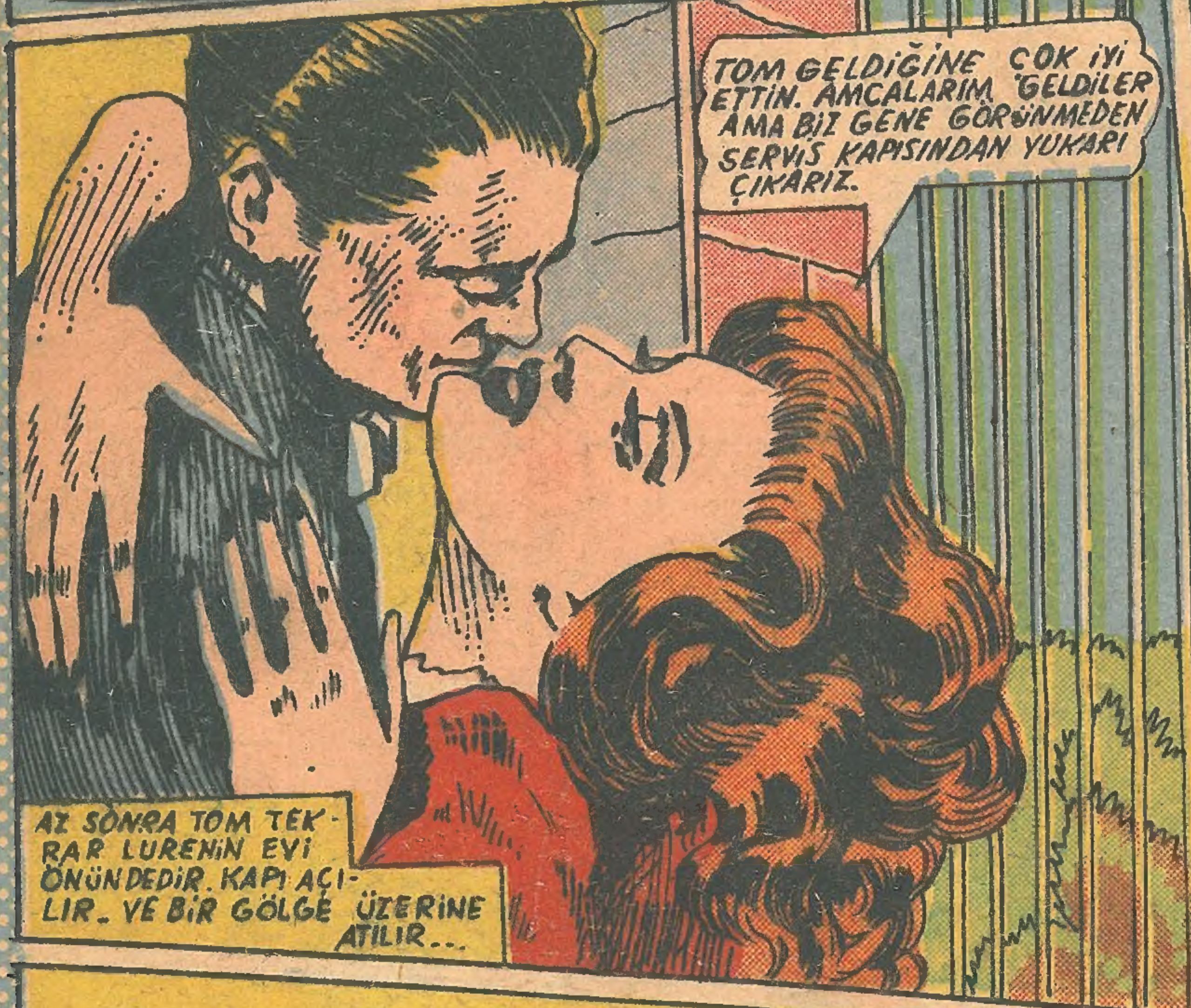
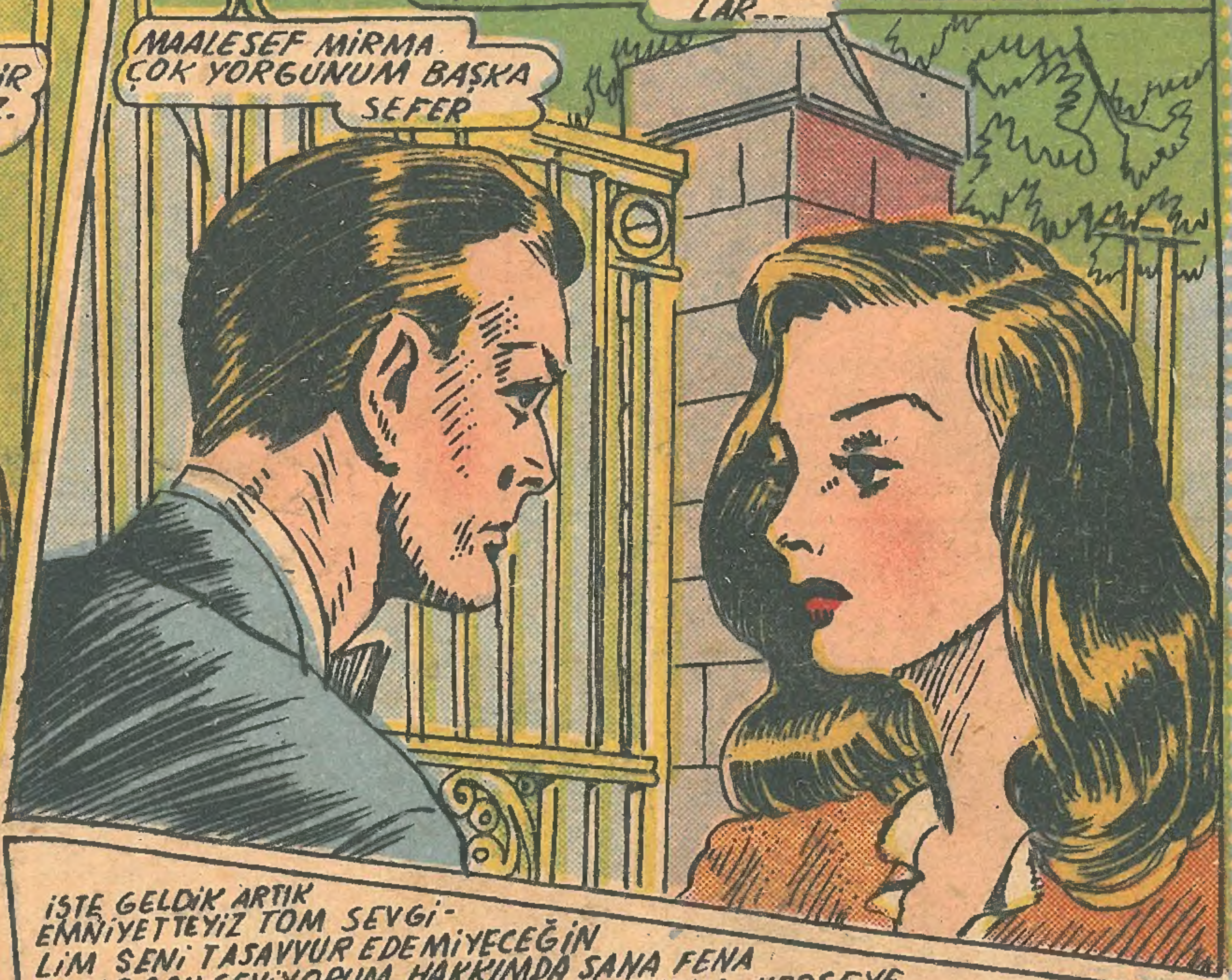
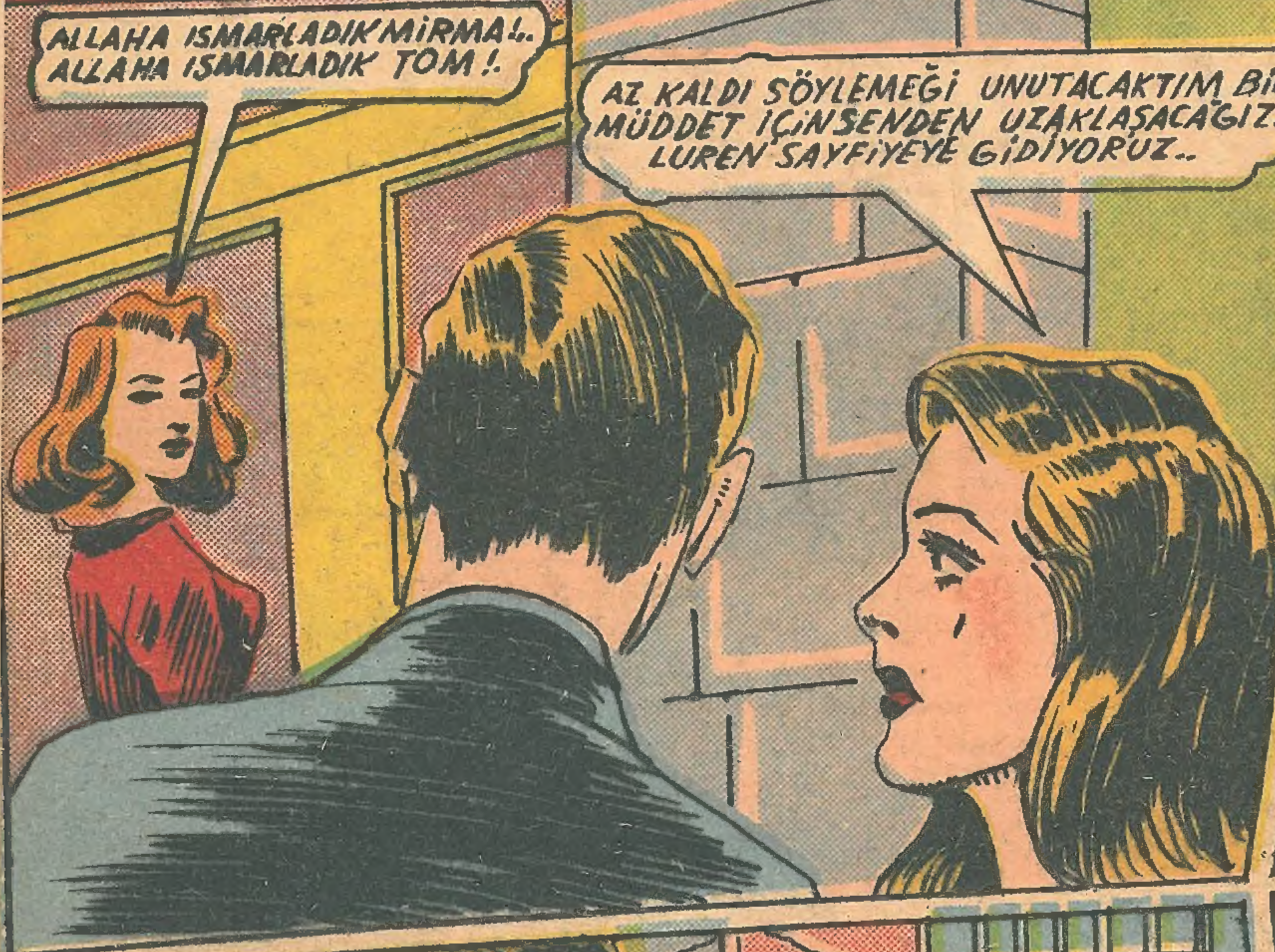
ALLAHA İSMARLADIK MİRMA!..
ALLAHA İSMARLADIK TOM!

AZ KALDI SÖYLEMEĞİ UNUTACAKTİM BİR
MÜDDET İÇİNSEN DEN UZAKLAŞACAGIZ.
LUREN SAYFIYEYE GİDİYORUZ...

MİRNANIN EVİNE GELİNCE TOM DERHAL VEDA EDER...

TOM GEL BİRAZ İLERİ GİR. BAK SALONDA
IŞIK VAR. İRİDE İLE BABAM DAHA YATMAMIŞ
LAR...

MAALESEF MİRMA
ÇOK YORGUNUM BAŞKA
SEFER

TOM GELDİĞİNE ÇOK İYİ
ETTİN. AMÇALARIM GELDİLER
AMA BİZ GENE GÖRÜNMEYEN
SERVİS KAPISINDAN YUKARI
ÇIKARIZ.

AZ SONRA TOM TEK-
RAR LURENİN EVİ
ÖNÜNDEDİR. KAPİ ACI-
LIR. VE BİR GÖLGE ÜZERİNE
ATILIR...

İSTE GELDİK ARTIK
EMNİYETTEYİZ TOM SEVGİ-
LİM SENİ TASAVVUR EDEMEYECEĞİN
KADAR ÇOK SEVİYORUM. HAKKIMDA SANA FENA
SÖYLEMİŞLERDİR. HAKİKATENDE ÖYLEYDİM. HERŞEYE
LAKAYTTIM. BENİ SEYENLERE İSTIRAP ÇEKTİRMİKTEN ZEVR ALIR-
DIM. FAKAT ŞİMDİ İSTIRAP ÇEKEN BENİM...

LUREN BENDE
SENİ SEVİ-
YORUM!

LUREN TOMU KARANLIKTAKİ
ODASINA KADAR GÖTÜRÜR...

SABAH ŞAFAK SOKER
KEN...

SANA BUNU ANCAK BİR
ŞEKİLDE İSPAT EDEBİLİRİM
BU GECE BENİMLE
KAL...

OH BENİM. KÜÇÜK
LURENCİĞİM!...

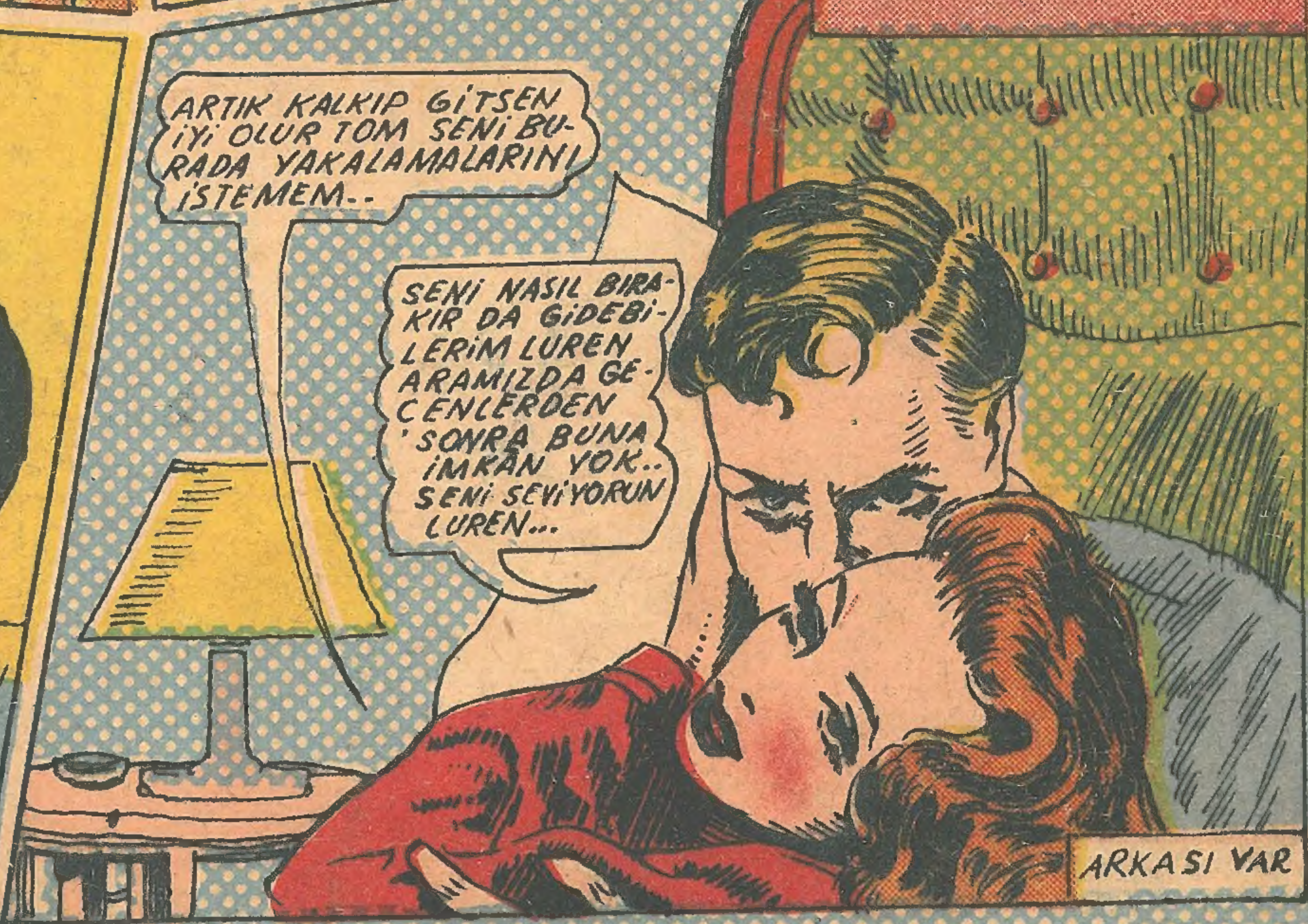
ARTIK KALKIP GİTSEN
İYİ OLUR TOM SENİ BU-
RADA YAKALAMALARINI
İSTEMEM...

SENİ NASIL BIRA-
KIR DA GİDEBİ-
LERİM LUREN
ARAMIZDA GE-
CENLERDEN
SONRA BUNA
İMKAN YOK...
SENİ SEVİYORUM
LUREN...

57

LUREN TOMA SARILIR...

ARKASI VAR